

Iesus ergo ante **¶ Ca. xij.:**
sex dies pasche etc. hic manifesta-
tur verbū vt sacrificatiū. hec at-
sificatiō triplex ē. Est em̄ i ppa-
torijs ad sacrificatiōez et in verbo sā-
dificatiōe et in passiōe q̄ p sāguiez
sificat et ideo in tres ptes diuidi-
tur. p̄patoriā em̄ in hoc capitulo
et in seq̄nti determinatur. verbū
autē sacrificatiōis a decō q̄ ito capi. p
ponit. Sāificatiō autē p passiōez
a decō octauo vsq; ad vicēsimū
serati describit. p̄patoriā autē
ad sacrificatiōez sūt duoz modorū
quedā em̄ prepat per modū in-
structōis et quedā p modū signi-
ficatiōis sacramentalis. De hijs er-
go q̄ prepat p modū instructō-
nis agitur in hoc ca. xij. De hijs
autē que p̄pant per modū sāfi-
catis sacramentalis agit in xij.
capi. Ea autē q̄ prepat p modū
instructōis om̄ia instruūt de sāfi-
catis p̄pante ad sacrificatiōez pas-
sionis et hec hūt tres differēcias
p̄mo em̄ inducūt spectācia ad
familiaēs hoc ē iudeos. secūdo in-
ducūt spectācia ad sacrificatiōez
gētiliū ibi: Erāt autē gētiles qui-
dā: tercō autē inducūt ea q̄ fa-
ciūt ad hoc q̄ inexcusabiles sint
qui se ex ista doctrīa ad sacrificatiō-
nē nō p̄pauerūt ibi: Cū autē tā-
ta signa fecisset: Prima harū p̄-
um diuidit in duo penes duo q̄
b̄ p̄pant ad fidē paciētis et pas-
sionis scz. p̄pant ei ex cena lazari

cū eo cui? comestione vtz eē mira-
culū pbat et ex solēni occasu tur-
be introducētis eū in iherosolimā hoc
tāgitur ibi: Cognouit ergo tur-
ba multa. Adhuc autē p̄or pas-
diuidit in tres ptes. In q̄z p̄ma
p̄paciō veniētiū ad fidē sacrificatiō-
nis describit a veniētiā tēpis et
loci. In secūda a veniētiā cene et
eius qd̄ factū est in cena ministri-
ri. In t̄cia at̄ p̄pant ab instru-
ctōe murmuratiōis et effusiōem
vngētis. secūda incipit ibi: Fecerūt
ergo et cenā. t̄cia ibi: dicit ego vn-
de ex discipulū suis etc. p̄mo dicit tri-
tps scz et locū et causā aduēt? ex q̄
b̄ maxie aliquē venieb at p̄pa-
ri. tps qd̄ dicit: ih̄s ergo an̄ sex
dies pasche: hoc ē decā luna mē-
sis aplis hoc ē in sabbato an̄ ta-
mos palmarū qn̄ sic legit Exodi
xij. p̄ceptū est vt agn̄ ymolād?
a grege sepat? inferret i domos
eorū q̄ p sāguinē agni erant sāfi-
cādi Exo. xij. Decā die mens̄ b̄
tollet vnusquisq; agnū p famili-
as et domos suas. Ex cōueniētiā
ergo hui? tēpis mouebat ad p̄-
paciōem sacrificatiōnis. qn̄ etiā i ve-
teri testamento agn̄ sacrificatiōis ad
sāficādos afferebat. Gen. ij. Die
autē septia cōpleuit de? op? suū
qd̄ fecerat et requieuit ab om̄i opere
qd̄ patriarat et ideo etiā sex dies i
opere recreatiōis sumpsit deus
ad preparatiōem vt septimo sā-
ficar3 hoc ē die venens seq̄nti p?

sabbatū palmarū hoc est añ pal
mas ideo etiā post iter suū p̄fctū
sexta hora sedit superfontē **Joh.**
iii. qz sex dieb? p̄parauit nostrā
ablucōez q tunc fonte nos lauit
sanguis sui. hoc ē ergo qd̄ dicit.
Jhs ergo añ sex dies pasche: h̄
est sollempnitatis paschalis q̄ fu
it luna decimaq̄ta ad vesp̄eram
q hoc fuit in quinta feria ad noctē
(venit bethaniā) i domū obedi
encie tanq̄ in castra abduct? ag
nus vt ex ipso loco sciretur illud
Phil. **ii.** q factus ē obediens p̄ri
vsqz ad mortē q in nullo strari?
nec mortem passus ē quā nō ex
obediēcia p̄ris elegit. vñ etiā alij
dixit **Math.** **xix.** Si vis ad vitā
ingredi serua mādata. qz nemo
sanguie xp̄i sanctificat nisi q̄ mā
data obseruat. Sic ergo etiā ex
loco p̄parat ad sc̄ificacōem sicut
q xp̄s ad mortē veniit p̄ obedi
entia (vbi fuerat lazar? mortu?
quē suscitauit ih̄s) in quo signa
tur qz sāguis viuificatu? est quē
erat futurus q h̄ ē t̄cū i q̄ ex fco il
lo ad futuā p̄pabat sc̄ificacōez
Eze. **xxxvii.** Ecce ego aperiam tu
mulus vr̄os q ego adducāz vos
de tumulis vr̄is domus isrl̄. (Fe
c̄ertqz ei cenā ibi) induit h̄ p̄pa
cōem a cena q factis in cena q iō
in duo diuidit. Facta autē i cena
distribuitur p̄ tria scz factū ma
the. factum lazari. q factum maie
Dicit ergo: fecerunt at̄ ei cenam:

amici deuotissimi. cena autē vlti
ma refectio ē diei q ideo h̄ac fece
rūt in memoriā iā in p̄ximo pas
suri dñi q̄ cena refectioē signat
in delicijs sac̄imēti dñi qd̄ quinto
die ab illo datur? erat in cenam
Apo. **iiij.** Ecce ego sto ad ostiū
q pulso si quis aperuerit michi
intrauo q cenabo cū eo q ipse me
cum. debz em̄ homo de suis virtu
tibus p̄mo pare dño refectōem
in corde añq̄ gustet cenam dñi
in sac̄imēto **Gen.** **xliij.** Introduc
viros domum. q occide victimaz
q instrue cōuiuū qz necūz come
sturi sūt in meridie. hoc ē in ple
ne caritatis q veritatis feruore. le
uī qd̄em dño pauit cōuiuūz ma
gnū **Mar.** **xiiij.** S̄pmō autez le
profus pauit prandū h̄ nūc isti
cenam p̄pauerunt. p̄muū est in
ouerfioe p̄cōrum. secūduū ē de
uocōe penitēcium. terciū est in sā
ctitate obediēciū q laudat etiāz
hic istoz trium hosp̄italitas. h̄m
sensū morālē q̄ taz laute dñi cū
sua familia excepūt **Hebreoz.**
xiiij. hosp̄italitē nolite obliuisci
phanc em̄ placuerūt qd̄am āge
lis hosp̄icio receptis sic abrahāz
Gen. **xviiij.** q **Loth.** **xix.** Sic ego
patz qz ex ip̄a cena preparat ad
sue cene sc̄ificacōez (q martha
ministrabat) p̄ quā actiua vita
designatur q̄ in cena fructificāte
ministrat. qz p̄ ministeriū vtutis i
actiua vita homo ad cenā sc̄ctāz

ppatur. ps. Labores manuū tu
arū qz manducabis rē. Luce. x.
martha satagebat circa frequēs
ministerium. Heb. vi. nō est iniu
stus deus vt obliuiscat operis vri
a dilectōis quā ondistis in noie
eius. qz ministrastis scīs a mini
stratis. Cupim? autē vniūquēqz
vestz ontare eandē sollicitudiez
ad explecōez spei vsqz i finē. ad
utēdū est autē qz mulier clari ge
neris a diues nō ministrastz p se
ipsā nisi caro affectu hoc facerz a
magīaz ex inde expectarz scīfica
cōem. (Lazar? vero erat vn? ex di
scūpulis? cū eo) vt ex hoc qz p?
fufcitacōem suā publice abuz su
merz nō fantastica sua resuscita
tio eē pbaret a ex hoc exēplo sci
rent ones xp̄m eē mortuoz viui
ficatore p corp? suuz qd in cena
eāt exhibitur? sic dicit Job. vi.
Qui māducat me a ipē viuit pp
ter me. hinc ē qz mara quito iul
sit puelle dare māducare (maia
ergo) que statū ptendit cōtepla
tue (accepit libraz vngētū) libra
autē pond? est duaz marcaruz.
vngētū autē erat odoriferz a le
nitūū. odoriferū autē pp̄ter spe
cies. lenitūū autēz pp̄ter pingue
dinē a penetratiūū pp̄ter calorem
a vaporatiūū in onem domū pp̄
spūalitatē a ḡtū siue placēs pp̄
odoris suauitatē. Primū autē re
fertur ad virtutū odorē. ij. Cor.
ij. xp̄i bonus odor sum? do. Secū

dum refert ad oracōis deuocōez
ps. Sicut adipe a pinguedie re
pleat anima mea a labijs exul
tacōis laudabit os meū. Terā
um autē refertur ad caritatem.
Cant. viij. Lampades eius lam
pades ignis atqz flāmarum. Q̄
tum vero ad intellectū spūalē cō
parat ex q̄ homo ad oēs bona fa
ma diffundit. Can. p. Fraglācia
vngētū optimi (nardi) nardus
vt dicit Ysidor? frutex est humi
lis a calida que folia habz acuta
in spicas supius porrecta a spice
ille magis sunt odorifere a figt
caritatis xp̄i humilitatē q̄ p no
bis est passus. Cant. p. Cū esset
rex in acubitu suo nard? mea
dedit odorē suū. corā sūmo eī re
ge nard? humilis caritatis odorē
fudit vt illect? odore suauitatis
ōmibus p quib? passus est bene
dicerz. Gen. viij. Odoratus est do
min? odorē suauitatis a bñdixit
eis. Itē. xxvij. Ecce odor filij mī
que bñdixit dñs (pistia) grecū
est a latine sonat fidelis quia nō
lo vicio fuit admixtū sed ōnia le
nitua erant que ad affectōez a?
funt recepta. Eccl. xxxvij. Vngē
tan? vngētā cōficiet suauitatis (p
ciōsi) qz toto qd h̄re potuit opa
ti. Math. xij. dedit ōnia sua a cō
pauit eam (a vnxit pedes ihu) q̄
pedes eā a dyabolo eximerāt. Lu.
vij. stans retro secus pedes domi
lacrimis cepit rigare pedes eius

et capillis capitis sui tergebat.
Abae. iij. Egredietur dyabolus ante
pedes eius et de hoc **Lu. vij.** a nobis
multa sunt notata. pedes autem las-
satos et lesos in via unxit per mem-
bris ceteris et primo (et extersit ca-
pillis suis): quoniam illi erant molliores
ad tergendum et ideo ut ornatum
nature auertent in deuotionem gratie.
Aduerter autem ut ea que fluunt a
mente tanquam capilli a capite desig-
naret esse reuoluntaria in obsequium
dei et redemptoris nostri et redemptio-
nis nostre **Cant. iij.** Vulnerasti cor
meum soror mea sponsa in v. o. t.
et in v. c. col. t. hoc est caritate affe-
disti me propter simplicitatem oculo-
rum me contemplantiu et propter sim-
plicitatem tuarum cogitationum que in
me continue diriguntur hoc enim modo
deuotionis extergit a pedibus christi
quicquid in eis lassitudinis et tar-
ditatis est quibus ad nos aliquando tar-
dat venire. Obicitur autem hic de
stranetate aliorum euangelistarum
Matth. xxvi. dicitur quod post biduum
pascha fuit quando maria dominum unxit
et non ante sex dies pasche. simili-
ter **Mar. xiiij.** Qui permittit huic
facto quod erat pascha et prima post
biduum. Ad hoc autem dicendum quod
certo sic factus est ut hic dicitur Sed
alii euangeliste narant istud factum
post recapitulacionem ponentes in secu-
nda cena quod factum est in prima et hoc si-
gnaturus **Mar. xiiij.** quod dicitur sic. cum
esset bethanie in domo symonis le-

prophi et recubens venit mulier habens
alabastrum unguenti nardi spicati per
concha et fracto alabaastro effudit su-
per caput eius recubentis. **Costat**
autem quod ultima cena fuit in iherosolymis
et ideo post recapitulacionem est dictum
ab alijs. **Aduerter** autem obicitur quod
alii tres euangeliste concorditer di-
cunt quod ipsa unguentum effudit su-
per caput eius recubentis. hic autem
dicitur quod effudit super pedes. **Ad hoc**
autem dicitur **Aug.** quod utrumque factum
est hoc primo effudit supra pedes sic
hic dicitur. effudit autem quaedam per
tem quia pedes magis indiguerunt
et postea residuam partem effu-
dit super caput ipsius? ut per totum
pus distillaret per signas quod ungue-
tum gratie sanguis eius in totum cor-
pus mysticum esset descendit. **Ps.**
Sicut unguentum in capite quod de-
scendit in barbam barbam aaron.
hoc est in apostolos qui christo capiti
adhererent. et descendit in oram vesti-
menti eius? hoc est in quoslibet etiam
inferiores de vestimento christi quod est
ecclesia. **(Et domus impleta est ex**
odore unguenti) quod signat odorem
sanctitatis christi implese ecclesiam ad
quem odorem omnes festinant **Cant.**
per. **Currem?** in odore unguentorum
tuorum. hoc ergo sunt facta eorum quo-
rum quodlibet instruit aliquid de
cena futura corporis christi que est cena
perfecte sanctificationis. **(Dixit ergo**
vni?) hic incipit instructio facta
que est ad sanctificationem preparatoria ex

hijis que respondet dominus? murmurati de effusione vnguenti. **D**ivinitur autem in tria. primo enim tangit murmuracionem. secundo murmuracionis secundum malicia descriptionem. tertio huius mulieris factum commendatur: dicit ergo vnde? qui malicia erat mutus ab omnibus aliis exceptus (ex discipulis eius?) Solo numero non merito. **ij. Cor. xi.** piculum in falsis fratribus? (iudas) falso nomine quod iudas confitetur interpretatur Titum proficitur se nosse deum factis autem negat **Joh. vi. vn?** ex vobis dyabolus? (schariothis) hoc est talis vile civis qui interpretatur memoria mortis. quia mortem domini continue meditabatur. **Et hoc est quod sequitur (qui erat eum traditur?)** et ex hoc ipso tradendi fuerit propositum ut pro dolo sanguis recuperaret quod pro dolo vnguenti sibi perditum reputavit unde odor vnguenti qui aliis erat in vita isti fuit in morte. **ij. Cor. ij. xpi** bonus odor? odor? in bono. quod pro. et in bono. quod sal. si. aliis quod odor mortis in morte. aliis autem odor vite in vita. **Est autem obiectio quia Math. xxvi. et Marc. xiiij. dicitur Videtes autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid per dicio? ergo non solus iste murmuravit ad hoc dicendum sicut dicit Aug. quod in veritate solus iudas ex intentione istam murmuracionem incepit. alij autem ignorantes causam ex simplicitate confesserunt et ideo nominat iste solum iudam. alij autem factum**

et non intentionem facti considerantes dicunt quod omnes alij murmuraverunt et hoc est. **quare hoc vngentum non venit? ecce murmuracionem duo dicit Conqueritur enim per dicioem eius quod corpori domini ex pietate est impensum et ne hoc notetur ab hijs qui circumstantibus allegat misericordiam in pauperes. Simile aliquid faciunt qui donec quod per devocione impenditur deo in oracione vel contemplacione dicunt esse perditum: dicentes nos semper debet intendere utilitatibus proximorum et hoc est quare hoc vngentum non venditur. **Math. xxvi.** Potuit enim istud venditari multo et dari pauperibus? **(trecentis denarijs) Marc. xiiij. pl?** quod trecentis denarijs. sed non determinatur quanti per? venditur et scriptura de minucijs non curat. **Decima autem tricetorum denariorum est tricentis denarij et quia vidit sibi traditum sibi esse precium vngenti recuperavit in precio domini quod perditum reputavit in vngento. unde Marc. xiiij. ut quid per dicio ista vngenti facta est? et non datum est egenis. Hoc dicit ut se per hoc iustificaret coram hominibus? quia dominus dixerat **Luc. xi.** quod super date elemosinam et omnia munda sunt vobis. **Thob. iij.** Si multum tibi fuerit abun. tribue si parum tibi liber. impartiri stude pro. vel. manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperes ex hijs credebatur****

quod subtrahendum erat corpori christi
dandum esset egenis non attendens
quod dicit **Rō. xiiij.** Reddite ego om-
nibus debita **Math. xxij.** Reddi-
te que sunt cesaris cesari. vñ et ma-
liciam ipsi detegit euangelista di-
cens **(dixit autem hoc)** scilicet iudas
(non) hac intente dicitur quod de egenis per-
tinebat ad eum **(Sed)** obiicit primo
pertinebat quod bursari domini erat et
ideo ex officio pauperibus solitus
erat dare **Jo. xiiij.** Putabant apostoli
quod iniungeret ei dominus quod aliquid da-
ret egenis cui diceret dominus quod
facis faciam **(Sed)** ad hoc dicitur
quod est pertinencia ex officio et hoc modo
bene pertinebat ad eum et pertinencia
ex cura affectuosa et sic non pertine-
bat ad eum quoniam non curabat de mi-
sera egenorum **Tren. iij.** Filia po-
puli mei crudelis quasi strucio in de-
serto qui etiam de propriis ovis non
curat sed sub pretexto pauperum fura-
bat et dixit se pauperibus erogasse
et hoc est quod sequitur **(Sed)** quod fur
erat qui semper voluit clamare furari et
sic etiam de proprio vincti voluit sub-
trahere. vñ autem habuit subtrahendi
facultatem subdit **(et habebat)** ex
officio sibi per curacionis iniuncto
(oculos) hoc est bursas **(et ea)**
quod ab amicis fidelibus **(mittebantur)**
domino in solacia sumptuum **(por-
tabat)** cum domino vel portabat ut
dicitur **glō.** hoc est asportabat et fu-
rabat **Joh. x.** Fur non venit nisi ut
furem et mactet et perdat. **Ysa. iij.**

Vos depastis estis vineam meam
et rapina pauperis in domo vestra
Ose. vij. Fur ingressus est spoliās
latrunculus foris. Quāti putas
sunt in ecclesia factum iude dete-
stantes et tamen continue iude
maliciam exercentes. habentes
enim facultates ecclesie ex iniuncto of-
ficio oculos christi habent et ea que vel
domino cultui vel pauperibus erogare
deberent proprio retinere questui non
reuerent **Luc. xix.** et **Math. xxv.**
Tollis vbi non posuisti et me. vñ
se. Gen. xxxi. Tulit iacob omnem
substantiam patris mei et de illius fa-
cultatibus dicitur factus est inclitus.
hoc est vox querulancium pauperum
de prelatibus ecclesiarum **Eph. iij.** qui fu-
rabat iaz non furem ma. a. la. ma.
s. quod hoc est ut habeat vñ tribuat
pacienti necessitate. **(Sed)** obiicitur hoc
quod videtur hoc quod cum dominus sciret
iudaz esse furem non debuit ei locu-
los committere quod ex hoc sibi dedit pec-
candi facultatem et faciendi damnū
sibi et pauperibus **(A)**dhuc autem quere
non corripuit eum cum sciret tale **(A)**d
hoc autem quare non perdidit eum cum
latitatio intentum videret danum
(A)d hoc et similia dicendum quod do-
minus de temporalibus semper nos mino-
rem curam habere docuit et ideo com-
temptibiliores ad curam temporalem
ponere docuit sic patet **Actu. vi.**
vbi petrus posuit alios ad percuram
viduas ministerio quotidianum
temporalium de se autem dixit. **Nos**

autem ministerio verbi et orationi
instantes erimus. **Ad** aliud di-
cendum quod quando commissi sunt ei
loculi fur non erat. sed iustus scilicet
presentem iusticiam et ideo post
ea facultatem habens factus est
fur. **In** quo nos docuit quod in electio-
nibus sufficiat nobis presentem iu-
sticiam attendere. quia de futu-
ris qualis quis erit non possumus
scire. **Ad** aliud dicendum quod ideo
non corripuit quia non scivit ut
homo sed ut deus docens nos nul-
lum debere corripere de hijs que
non nisi ut deus scimus. **Ad** aliud
dicendum quod proderet non debuit
ea que tamen ut deus scivit. unde glo-
sa. **N**ovit furem sed non perdit do-
cens tolerare maliciam. **Ad**huc autem
ulterius queritur cum dominus
miserit discipulos dicens nichil
tuleritis in via. **Luc.** nono. qualiter
ipse habuit secum loculos. quia
ipse videtur debuisse confirmari
se exemplo quod docuit verbo.
Adhuc autem quia dixit **Matth.**
sexto. **N**olite solliciti esse dicentes
quid manducabimus aut quid bi-
bemus. **Ad**huc autem nolite sol-
liciti esse in crastinum. **Ad** hec omnia
iam satis alibi est responsum. sed
hic dicendum quod non prohibuit
secum portare nisi in prima missione
quando misit ad iudeos apud quos
semper fuit reposita decima pau-
perum ad quam recipiebantur.
quando autem ad alios misit et

quando iam exosi fuerunt hominibus
dedit auctoritatem portandi locu-
los. **Luce** vicefimo secundo. **Ad** ali-
ud dicendum quod loculos portare
voluit ne discipuli cogerentur es-
se solliciti sollicitudine sufforma-
te verbum dei. unde glossa super illud
Matth. quinto. **C**ui angelus ministra-
bant loculos habebat in sum-
tus pauperum condescendens in-
firmis. **(Dicit ergo ihesus)** **D**ic-
ponitur facti huius commendatio
et per hoc proditoris suboculta
ammotio et habet duo scilicet
commendationem facti circa seip-
sum et eruditionem eius quod in
pauperes debet fieri. **De** primo
dicit **(Vine illam)** in officio pie-
tatis quod fecit contra me et non di-
cit simite ut sit unum de permit-
tendis. sed potius de conceden-
dis et commendandis. sed hoc di-
cit propter fremtum discipulo-
rum qui fremebant in eam. **Mar-**
ci xiiii. **(ut in die sepulture mee
seruet illud)** **Q**uomodo est serua-
tum quod iam erat effusum. **Ad** hoc
dicunt quidam quod partem suavit
quam iudas vendit voluit et de illa
parte in die sepulture ungeret do-
minum corpus proposuit et hoc
nichil est quia tunc sicut legit **Ma-**
th. xxvii. et **marc.** xvi. **N**oua aro-
mata cum sanctis alijs mulieribus emit
ut veniens ungeret ihesum. **I**deo di-
cendum est quod suavitum dicitur quod non
est perditum. perditum autem iudas

pūtauit qđ ē ex pietate in corp?
xp̄i effusū **C**onqđ dicit (vt fuet)
nō pdat op? qđ fecit (in diē se
pultuē mee) qz tūc vngēd? eēni
si feritas iudeoz pmitterz q ideo
sic in sepultura moriēdum nō ē
pditum vnguētū h̄ seruati- qz
significat eos delibutos vnguē
to glorie resurrecturos- ideo sua
tum ē qđ vngit in me qz gloriā
in qua r̄urgā designat- qđ sic
erudit ad fidem nō est pditum
h̄ seruati- q sic ē sensus: **S**imite
illam vt seruet: nō pdat: in diē
sepulture mee: in qua die suam
habebit significacōez- vñ **M**ar-
xiiij. **P**reuenit ei vngere corpus
meū in sepulturā hoc est ego qđ
dicit in hui? figuram **G**en-1. **J**o-
seph p̄cepit seruis suis medicis
vt aromatib? d̄dissent p̄rem q de
cura pauperz subiunxit **M**ath-
xxiiij. **H**ec oportuit facē q illa nō
omittere (paupes em̄ semp hā
betis vobiscū) **D**eut- xv. **N**ō deē
runt paupes in terra habitacio
nis vr̄e q inuigil hic p̄uisionem
pauperz- vñ **M**arc- xiiij. **a**ddit
cum volueritis potestis illi b̄nfa
cere (me autē non semp habebi
tis) **I**hm p̄nciam corporalē licz sic
dicit **M**ath- vi. **V**obiscū sum
vsqz ad c̄sumacōez sc̄li **I**hm p̄se
ciā dimitatis q grāz qu b̄nacōis
q ideo michi impensū nō repete
tis pditū **J**oh- xvi. **M**odicum q
iā nō videbitis me q itez moti

cū v̄idebitis me qz vado ad pa
trem- similis respondit herodi q
renti eū interficere **L**uc- xiiij. **d**ica
te vulpi illi- ecce demonia eiā q
sanitates p̄ficō hodie q cras q ter
cio die c̄sumor- vult em̄ p̄ditori
innotescere q p̄sciat mortē q lo
tam mortis q q nō sit in potesta
te p̄ditoris cum tradere nisi quā
to elegerit q p hoc cognoscat euz
eē deū q resipiscat a malicia (**C**o
gnouit ergo turba multa) **H**ic
p̄it instructōez ad sāguinis sui
sāficacōez p̄ sem̄ p̄cessiōis q in
iherl̄m ē honorifice deducta? **D**iu
dit autē hoc p̄s in duas p̄tes- in
quaz p̄ma tāgitur c̄uentus tur
be p̄pter miraculū factū- in secun
da autē tāgitur p̄cessiō turbe cū
laude deducētis eū ibi: i crastinu
autē turba multa: p̄ma sub diu
ditur in duo in quoz p̄mo tāgi
tur turbe cū āmiracōe c̄gregacō
in secunda inde excitata sacerdo
tū maligna machinacō- **I**n pri
mo h̄oz tangūtur q̄tuor sc̄z cogi
tacō trahēs q q de iudeis qui fig
petunt fuit turba- quātitas tur
be q signū qđ maxime mirabāt
dicit ergo: **C**ognouit ergo: per
famam publicam: turba multa
que ex tota terra propter festum
pasc̄e celebrādū cōuenierat (qz
illic) hoc ē bethanie (essz) **I**sa-
ij. **F**luent ad cum ōnes gentes q
ibūt populi multi q dicent **V**eni
te ascēdam? ad mōtem domini

et ad domum dei iacob et docebit
nos vias suas et ambulabimus
in semitis eius. **Ysaie** sexagesimo
Ambulabunt gentes in lumine
tuo et reges in splendore ortus
tui et veniebant non propter ihe-
sum tui sed ut lazarus videret
quem dominus suscitavit a mor-
tuis et sic suscitantem et suscita-
tum videre desiderabant. hoc est
enim maximum miraculorum quod
putrefactum et fetidum resuscita-
uit. Isti enim curiositate duci fu-
erunt sed non fuit mala illa curi-
ositas ex qua ad fidem induci po-
tuerunt. **Johannis** sexto. Multi
crediderunt in eum quia videbant
signa super hijs qui infirma
bantur. **Cogitauerunt** ergo prin-
cipes sacerdotum in quibus re-
sidebat autoritas excitati ad per-
sequendum ex concursu turbe con-
fluentis (ut et lazarus interfice-
rent) sed ut dicit **Augustinus**.
Stulta fuit cogitatio quia pote-
rat resuscitare interfectum quem
prius resuscitavit fetidum et pu-
trefactum. **Ysaie** xix. Stulti prin-
cipes thancos sapientes consilium i-
sraelem dederunt consilium i-
sraelem. **prima Corinth.** p. Perda-
sapientiam sapientum et pruden-
tiam prudentum reprobabo. **Ysaie**
xxx. Ve filij desertores ut face-
retis consilium et non ex me et or-
diremini telam et non per spiritum

meum (quod multi propter ipsum abi-
bant) ad illum (ex iudeis) **prima**
Corinth. primo. Iudei signa pe-
tunt (et crediderunt in ihesum)
conuicti signo maximo et indu-
cti ad fidem. **Luce** sexto. Omnis
turba querebat eum tangere quod
virtus de illo exibat et sanabat
omnes. **Iheremie** xxxi. Ecce ego
adducam eos de terra aquilonis
et congregabo vos ab extremis
terre inter quos erunt cecus et clau-
dus pregnans et pariens simul
cetus magnus reuertentium. hoc
ergo modo multi veniebant. **Mar-**
ci sexto. Erant autem multi eun-
um et redeuntium ita ut nec spaci-
um manducandi haberent. **In**
crastinum autem turba multa.
Hic tangit eruditionem ex pro-
cessione. Et dividitur hec pars i-
quinque partes. In quarum prima
dicit qualiter turba obviam cri-
sto honorifice processit. In secun-
da ostenditur qualiter ihesus cum
eis iherusalem rediit. In tertia quod
discipuli in hoc verificatam
scripturam post passionem et re-
surrectionem cognouerunt. In
quarta qualiter deuoti de turba
propter suscitationem lazari veri-
tati testimonium perhibuerunt.
In quinta qualiter in deuoti cum
phariseis de hoc scandalisati fu-
erunt. In prima harum quatu-
or dicitur scilicet qua interuocatur turbe

ad diem festū venerūt que de cri-
sto audierūt q̄liter ei obuiā p̄ces-
serūt ⁊ quid in laude eius decan-
tauerūt. dic̄ ergo In crastinū au-
tem : q̄d eāt dies dn̄ica palmarū
ante quīq; dies festi pasche. **Ge-
nesis .xxx.** R̄n̄debit mibi cras iu-
sticia. **De talib; obuiātibus xp̄o**
dz. ij. palip. xx. Cras egrediem̄i
cōn̄ eos ⁊ dn̄s eit vobiscū. turba
multa (q̄ uenerat ad diē festū)
de oib; tribub; israel ad diē fe-
stū pasche. **Reg. viij.** Cōueit
ad regē salomonez vn̄usq; isra-
hel i die sollēmi. **Exodi. xxij. t̄bz**
viabus p̄ annū ap. in. cō. w. oē
mas. (cū audissent qz ih̄sus uenit
iherosolimaz) tan̄ q̄ agnus p̄mo
landus p̄ salute mūdi. **Luc. xij.**
Non capit p̄ire p̄phetā extra ihe-
rusalē. iherusalez em̄ uoluit pati.
Math. xx. Ecce ascendim; ihero-
solimā et consumabunt̄ om̄ia q̄
scripta sūt p̄ p̄phetas de filio ho-
minis (Acceperūt ramos palma-
rum) q̄ sunt siḡ victorie. **Leuiti.**
xxij. Dumetis fruct; arboris pul-
cherrime ⁊ ramos ligni dē sarum
frondiū spatulas; palmarū ⁊ le-
tabimi corā dn̄o deo v̄stro. fr̄cis
em̄ arboris pulcherrime est fruct;
crucis. rami aut̄ ligni dē saruz fr̄o-
diū sūt rami sanctorū doctorū qz
folia emittūt pulcherrima. hoc est
fidei ⁊ scripturē uerba. spatule aut̄
palmarū sūt extēfiones crucis vi-
ctoriā siḡficātis. **Cātic. vij.** Dixi

ascēdā i palmā ⁊ apprehēdā fru-
ct; ei;. **Ps. Just;** ut palma floē-
bit. **Mat. xxi.** Alij ramos cedebāt
Alij uestimēta sternebāt in uia
(et p̄cesserunt ei obuiam) In fi-
gnū qz tota terra ⁊ mūdus r̄floē-
re dēbat sub ip̄so. **Regū. xxij.**
Cuncta salus mea ⁊ nō est q̄c̄p̄
ex eo qd̄ nō germinet (⁊ clama-
bāt) Intēsa. laude deuo cōmis lau-
dantes (osanna) iherosim; osā-
na tātū est. Ac si dicat̄ osy anna
Osy aut̄ interiectio optantis ma-
gis affectū siḡns q̄ intellectū ⁊
tūtū ual; v̄tā saluem; qz āna ē
gr̄cia vel saluemur ac si dicat̄ ob-
secram; ut in gr̄cia tua saluemur
(b̄ndict;) b̄ ē oī b̄ndictōe plen;
(qui uenit) in signorū maḡlib;
(in nomie dn̄i) hoc ē in notamie
dn̄i qz ex opibus nota potētie ei;
ostendit. **Luce. xix.** Ceperūt oēs
turbe descēdenū laudare gaude-
tes uoce maḡ sup̄ oib; q̄s uide-
rant uirtutibus. dicētes b̄ndictus
q̄ uenit rex in noie dn̄i. Pax in ce-
lo ⁊ gloria i excelsis (rex israel)
gloriā deitatis sūt p̄fessi. Nūc aut̄
cōfitem̄ iusticiā regnādī. **Ihere.**
xxij. reḡbit rex ⁊ sapiēs erit. **Ps.**
Ego autē cōstitutus sū rex ab eo
sup̄ syon montē sanctū ei; predi-
cans p̄ceptū eius. **Luce. i.** Dabit
illi dn̄s de; sedē dauid patris ei;
q̄c̄. **Dan. vij.** pt̄as ei; pt̄as eter-
na ⁊ regnū eius nō corrupet (Et
inuenit ih̄sus asellū) Ecce scdm̄

in quo ostenditur qualiter cri-
stus cum eis rediit in iherusa-
lem. Ostendit autem in hoc scri-
pture veritatem. allegorie signi-
ficacionem et suam humilitate
Dicit ergo **Et inuenit ihesus et c.**
Breuitate transit quod alij euā-
geliste plene scripserunt quali-
ter de bethphage misit duos di-
scipulos et qualiter asina et pul-
lus adducti sunt ad eum **Et q̄**
liter apostoli vestimenta sua su-
per asinam posuerunt et eum de-
super sedere fecerunt **Q̄** autem
hic dicit q̄ inuenit asellum in-
telligi dicunt quidam q̄ pri-
mo insedit pullo. sed cum indo-
mitus calcitraret tunc super asi-
nam sedit. ego tamen non pu-
to esse verum q̄ aliquod animal
quantumcuq; indomitum calcit-
raret cui insederet dominus.
sed scio et credo propter veritatez
scripture et propter misterium
totum esse factum. quia asina iu-
deos et pullus gentiles significat
et ideo primo insedit asine quā p̄-
mo legis freno domauit et post
ea pullo cui nullus hominū inse-
derat hoc est gentilitati per apo-
stolorum predicacionem sicut di-
ximus super **Matth. viciesimo p̄-**
mo. et Luc. decimo nono. (Sicut
scriptum est) **Hec sunt verba euā-**
geliste dicentis qualiter ex hoc
scriptura fit verificata Zacha-
rie nono Exulta satis filia syon.

(Noli timere filia syon) hoc est ec-
clesia q̄ est filia speculacionis eter-
ne veritatis **2o p̄ l. iij. Lauda fi-**
lia syon iud. lato israhel letare et
exulta in omni corde tuo iherusa-
lem Abstulit dominus iudiciu tu-
um nō timebis maluz ultra **Ysa-**
ie triciesimo tercio **Dominus legiser**
noster dominus rex noster ipse ve-
riet et saluabit nos **Et hoc ē qd̄**
dicit (Ecce rex tuus venit) **Apo-**
calip̄. xix. Rex regum et dominus
dominanciu vnde etiam coronaz
spineam pro dyademate voluit
portare et arundine p̄ sceptro et cru-
cem sup humerum pro throno.
Cant. tercio. Egredimini filie sy-
on videte regem in dyademate q̄
coronauit eum mater sua (sedes
super pullum asine) quod nouū
erat quia gentilibus indomitis et
nullo freno legis domesticatis in-
cepit insedere **Zacharie ix. Su-**
per asinam et super pullum filiu
subiugalis et hec in antehabitis
exposita sunt **Et super Matth. vi-**
cesimo p̄mo. Et sup Luc. decimo
nono. et non oportet q̄ ibi dicta
hic repetantur. (hec non cogno-
uerunt) propter carnalitate (di-
scipuli eius primum) q̄ diu car-
nales erant (sed quando glori-
catus est ihesus) per gloriā cor-
poris et in resurrectione per glori-
am et locum in ascensioe et p̄ glo-
riam missionis spiritus sancti in
p̄ter hexosten supra. v. nō dum eāt

enī spūs datus quibus nō dum
erat glorificat? **T**ūc recordati
sunt **Lu. xxiii.** tūc aperuit eis sē
sum vt intelligerēt scripturas.
(qz hec) in ppheta **(scripta erant**
de eo) **Lu. xxiii.** Oportz implei q̄
eūqz scripta sūt in lege q̄ pphīs q̄
psalmis de me. **(Et hec fecerunt**
ei) In scripture p̄fimoem **Ma**
thai. v. Jota vnū aut apex vnus
nō. **Lu. xxii.** Ea que sunt de me fi
nem habēt **(Testimoniū ergo p**
hibebat) Istud dicit p recapitu
lacōez. qz hec est causa om̄iuz pre
cedentiū **(turba)** ergo intelligit
illa multitudo iudeoz que fuit cū
sororibz defuncti ad solandum
eas q̄ illa testimoniū p̄hibuit de
ritati de facto miraclo q̄ hoc ē qd̄
dicit **(q̄ cum eo erat bethanie qm̄**
lazarū vocauit de monumento q̄
suscitauit eum a mortuis) **Adu.**
ij. Nos testes sum? om̄ium eorū
q̄ fecit in regiōe iudeoz q̄ iherlm.
Adu. p. Eritis michi testes i iher
usalē q̄ om̄i iudea q̄ samaria q̄ vs
qz ad vltimū t̄re **(p̄pterea q̄ ob**
uiam v̄at ei turba) p̄cedens de
iherlm que ad diem festū celebrā
dum uenerat **Amos. iij.** p̄para
re in occurſū dei tui isrl̄ **(qz audi**
erūt eū fecisse h̄ signū) qz maxie
qd̄ traxit eos siḡ fuerūt **Jo. iij.**
Si signa q̄ p̄digia videritis nō
credetis **Dan. iij.** Digna q̄ mira
bilis fecit de? excelsus apud me
placuit ergo michi p̄dicare ei?

signa quia magna sunt mirabi
lia q̄ forcia **(Pharisei ego dixerūt**
apud seipsos) Vltimū est hui?
secūde ptis in quo oñditur exita
ta esse inuidia phariseoz ex bñ
ficijs alioz **Dicūt autē hic: apd̄**
semetipsos: quia ad alios apar
te dicere nō audebāt. vñ **Matth.**
xxvi. Non i die festo ne forte tu
multus fierz in populo **Adu.**
vij. Audientes dissecabātur cor
dibz suis q̄ stridebāt dentibz su
is in eum **Job. v.** puulū occidit
inuidia qz se alioz bonis repu
tat minorari **Prouerb. xiiij.** Pu
tredo ossiuz inuidia **(videtis q̄ a**
nichil p̄ficiamus) **Profectū ei ali**
oz inuidi suum reputāt defectuz
q̄ dum malā suā cōsequūtur vō
luntatē tūc reputāt se p̄ficere. ij.
Thimo. ij. Multi p̄ficiunt ad i
pietatē q̄ sermo eoz vt cācer ser
pit **Itē. iij.** mali homines q̄ sedu
ctores p̄ficiunt in pa? erātes et
in errore mittētes. quae ergo di
cunt q̄ nō p̄ficiūt. **Thi. iij.** sed
vlt̄ nō p̄ficient. insipicētia em̄ il
lorū om̄ibz manifesta erit **(Ecce**
mund? totus post euz abiit) qd̄
magis est verū de futuro q̄ de p̄
senti sic q̄ caphas ignorās pro
phetauit **Dan. vij.** Oēs populi t̄ri
bus q̄ lingue seruiēt ei. p̄s. In o
nem terrā exiuit son? eoz q̄ in fi
or. ter. v̄er. eorum. **Ysa. lx.** Gens
q̄ regnū qd̄ nō seruiēt tibi pei
bit **(Erant autē gētiles quidaz)**

Hic incipit ps illa in qua ostenditur sanctificatio sanguinis foē propaganda ad gentiles. **D**ividitur autē in duas ptes. **I**n quarum p̄ma ostendit sanctificatio ad gentiles esse faciēda. **I**n secunda autē ostenditur hoc voce patris testificatus ibi: **V**enit ergo vox de celo: **I**n primo quatuor continentur: desiderium scz gentiliū ad sanctificatōem. modus sanctificatis ibi: **I**hesus autē r̄ndit eis dicē. **v**erit hora: tercio p̄ quod fit et sanctificatō ibi: **N**unc autem anima mea turbata est: quarto ad hoc ponit r̄cōnem ibi: **P**ater clāifica nomen tuū: **I**n p̄mo hōrum tria dicuntur. scz gentiliū de uocō ad intercessores. gentiliū accessio et intercessorū apud dñz interpellatō. **D**icit ergo: **E**rant autē gentiles quidā: hoc est ex gentilibus p̄seliti maxime de galilea gentium. quia illi sepe viderant signa xp̄i et audierant docentem. (ex hīs qui ascenderāt) iherosolimam in festo (vt adorarent) iā enim fidem et ritum v̄nius dei assumpserant (in die festo) totū reputabatur tēpus quo ante festum se ad sanctificatōem preparaerant. simile est **Z**ach. vii. n̄iserūt ad domū dei sarazar et rogo melech et viri qui erant cum eis ad deprecandum faciē dñi et vt diceret sacerdotibus domus dñi et prophetis loquētes. **N**unquā flēduz

ē in mense quinto et sanctificatō me debeo sicut fecerā annis multis. **I**sti erant p̄seliti q̄ deprecabant in templo et sanctificabant se ieiuniis et p̄ captiuitate babilonica abbrevianda. **A**ctū. viii. **E**rat vir ethiops potens candida eis eunuchus regine ethiopum qui erat super omnes gazas eius qui venerat adorare in iherosolimam et reuertebat se dens supra currū suū legensqz psalmam prophetam. **I**te **A**ctū. x. vir quidā erat in cesarea nomine cornelius centurio cohortis quā dicitur ytalica religiosus timēs deū et cū omni domo sua. **T**ales ergo multi erant inter gentiles deuoti qui ydola nō adorauerūt sicut etiam multi samaritanorū qui xp̄m audierant. quia etiam salomō cū templum edificauit orabat vt tales in templo orātes exaudirentur. **iij. Re. viii. A**liemigena qui non est de populo tuo si uenerit et adorauerit in loco hoc tu exaudies in celo. **S**ic ergo in ascensu ad orationis locū ostendit deuoatō gentiliū. **N**ō ergo accesserūt ad philippū. **S**ecundū est de accessu ad intercessores qz se nō reputabāt dignos vt p̄ seip̄os ueniret. gradatim enī p̄ficiūt qz gentiles ad philippū philippus ad adreā hī similes ad xp̄m. **E**t hoc est: hī ergo gentiles accesserunt ad philippum sicut ad antecessorem et anadotuz qui enim extra p̄cepōnem sunt

facramētoꝝ indigēt anaxoto vt
dicit dyomisius Sic Math. xxi.
ad iheruz per discipulos asellus
est adductus: ad philippū auteꝝ
accedūt: tāq̄ ad notū a patrio
tam natū a bethsapyda galilee in
qua gētilis illi habitabant fuit
autē philippus benignus a feruens
vt multos ad fideꝝ xp̄i auerteret
cuius signum ē q̄ Job p̄. stati ad
duxit nathanaelē a Actū. viij.
ad duxit eunuchū candacis regi
ne a ideo ad eū accesserūt p̄ alijs
vnde a os lampadis interpretat q̄
ab ore suo illuminabat eos qui i
tenebris a i vmbra mortis sedēt
ad dirigēdos pedes eoz in viam
pacis. (q̄ erat a bethsapyda gali
lee) locum p̄ ratiōe allegat p̄pter
quē ad ip̄sū pl̄ q̄ ad aliuz accef
serunt (a rogabat eum dicētes)
Ecce deuotio p̄pter quā digni erāt
exaudicōe (Dñe volumus iheruz vi
dere) Tria ponūt in verbis ad in
tercessoris reuerēciā dicēdo: dñe:
in corde p̄fiterent deuotōem euz di
cunt: volumus: in xp̄o dicūt se ap
petere visioem dicēdo: iheruz vidē:
platis em̄ honor reuerēcie exhibē
dus ē qui fuit nostri manuducto
res Aug. Honore platis coram
vobis sit Heb. xiiij. Obedite ip̄o
sitis vris a subiacete illis Ipi ei
p̄uigilant quasi racōez reddētes
p̄ animab⁹ vris: volumus: deuo
tionē exponūt cordis. volūtas ei
affect⁹ est cordis. ij. Cor. v. Au

dem⁹ a bonā volūtatē hēnt⁹
magis pegrinari a corpe a p̄sen
tes eē ad dñm Dan. iij. querim⁹
faciem tuā ne confundas nos. ysa
xxvi. Anima mea desideret te in
nocte h̄ a spū meo i p̄cordijs me
is de m̄ae vigilabo ad te ac si di
cant. tota volūtatē a tota anima
a toto spū ad hoc vigilamus vt
videam⁹ faciē xp̄i: iheruz: saluatorē
salutis auctorē: videre: Hunc em̄
āgeli desiderāt vidē h̄mōi visus
letificat. h̄nc videre b̄titudinem
a fert. gaudiū spūale infūdīt. cō
fūmat iusticiā. facit in h̄m̄era
dicat immōtilitatē. fugat igno rā
cie tenebras. De p̄mo p̄. Pet. p̄.
In quē desiderāt āgeli p̄spicere.
De secūdo Luc. x. H̄i oculi q̄ vi
dent q̄ vos videtis De terco Job
xxxij. Videbit faciē eius in iubi
lo Thob. v. p̄ cōtrariū quale mi
chi gaudiū erit q̄ in tenebris se
deo. De p̄posito Eccl. xi. Dulce
lunē oculis a delectabile videre ē
solem De q̄to a q̄to Sap. xv.
Nosse te est a sumata iusticia et
scire iusticiā tuam a vtutem tuā
radix est immōtilitatis. De sexto
Mich. vij. dū sedero in tenebris
dñs lux mea ē Iste ē ad vidēduz
decorus. oculis grat⁹. aspectu gr̄
ciosissim⁹ a tota anime desideabi
lissim⁹ De p̄mo. Ps. Speciosus
forma p̄ filijs h̄m̄inū. De secun
do Cant. ij. oñde michi faciē tuā
facies em̄ tua decora Hester. xv.

Valde mirabilis es dñe ⁊ facies
tua plena gr̃az De tercio **Cañ.**
v. Tot⁹ desiderabilis h̃visus sal
uat a pdicōne illūinat in veritate
cōfirmat in ṽtute. De p̃mo **Gen.**
xxxij. Vidi dñm facie ad facie ⁊
salua facta est aia mea De secūdo
Luc. ij. Viderūt oculi mei salutaē
tuuz. Et seq̃tur. **Lumē** ad reuela
cionē gēciū. ⁊c. De tercio p̃s. In
via hac q̃ gradiens firmabo su
p te oculos meos. **Hūc** ergo vo
lum⁹ videre (venit philipp⁹ ⁊ di
cit andree) **Secūds** gr̃dus proces
sionis ad ih̃sū. **Andreas** enim
magis familiaris erat dño q̃ phi
lipp⁹: ⁊ ideo illi⁹ cōsilio ⁊ auxilio
tēptat adducere gētiles ad dñm
Causa autē hui⁹ hesitacionis q̃
nō statim adducit erat qz ex factis
dñi ad ṽtrāqz partē habuit raci
onē. dixerat em̃ **Math.** x. In via
gēciū ne abieritis ⁊ ex hoc puta
re potuit q̃ eos nollet videre. In
trauerat autē ciuitatē samaitano
rū ⁊ benigne curauit seruū centu
ronis **Math.** viij. ⁊ **Marc.** viij.
Filiā cananee syrophemisse cura
uit a demōe ⁊ ex benignitate dñi
estimare potuit q̃ etiā nūc recipi
endi erāt benigne ⁊ sic hesitando
accessit ad andrea cōsiliū que
rens de faciēdo vel nō faciēdo ⁊ au
xiliū querēs de proficiēdo si faciē
dum iudicaret **Ecc̃.** iij. **Meli⁹**
est duos esse q̃ vnū. habet enim
emolimētū sue societatis **Luc.** x.

Misit eos binos in om̃ez loci q̃
ipse erat ventur⁹? **Significat** au
tem philipp⁹ veritatē qz os lam
padis dicit **Andreas** vero ṽnū
significat virtutē que duo intel
lectū ⁊ affectum xp̃o adducūt in
conuersiōe animarū p̃i. xvij. **Frā**
ter q̃ adiuuat a fratre quasi ciui
tas firma (**Andreas** rursum ⁊ phi
lippus dixerūt ih̃esu) **Vnde** dicit
pt̃tolomē⁹ philosoph⁹ in puer
bijs almagesti. incessor est petē
tis ala. **Math.** xvij. **Si** duo ex
vobis cōsenserint de om̃i re quā
petierit fiet eis a patre meo q̃ est
in celis **Zach.** iij. **Isti** sūt duo
filij olei splēdoris qui assistūt do
minatorū m̃ise terre. **Isti** em̃
misericordes ⁊ illūinātes fuerūt
in cōuersione gentiliū (**Ihs** autē
respōdit eis dicens) **Hic** tangi
tur mod⁹ preparacōnis gentili
um ad sanctificacōnem. **Tangit**
autē tria modū per methapho
rā. modū per methaphore expla
nacōnem. ⁊ modū per exemplum:
In methaphorā tria dicit **Gen.**
rei in quo sumitur methaphora
factū et fructum. **Circa** primū di
cit: **Nisi** granū: **In** grano enim
frumētū sumit methaphorā ⁊ qz
grano frumētū se cōparat ideo sa
cramentū eucaristie de alio cōfici
nō potest grano. **Est** autem attē
dendū primo q̃ nō comparat se
palce crist⁹: quia illa est ab⁹ iū
mentoz. **Dicitur** em̃ **Gen.** xxij.

Paleaz plurimū est apud nos
et igni apti ad oburendum. va-
cua enim est et sonora. quia multi sunt
vacui sonantes in pompa mundi
in metis insipientibus in pabulo pro-
positi. **Ysa. xi.** Leo sic vos paleas
comedet. hoc est superbus et insipiens
qui in mundo laborat vacuus pasci-
tur ad partem nutrimenti. quod autem
ignibus apte sunt dicitur **Lu. iij.** Pa-
leas oburet igni inextinguibili.
sic ergo non comparat paleas sed grano
frumenti. sed tamen permittit dicens (ve-
nit hora ut clarificet filii hominis) hoc
est ut claritas eius diffundat apostoli
quod diffusa est. Et ideo tali methafo-
ra claritatis usus est in **Ysa. xlix.**
Dedi te in lucem gentium ut sis salus
mea usque ad extremum terre. hoc est
enim claritas eius de qua dicitur **Sap.**
vij. Candor enim est lucis eterne. nu-
bes enim infidelitatis iudeorum obsta-
bat quod in claritate sua sol iste ra-
diare non poterat sed modo exhibebit
se gentibus ad fidem. venit hora ut
clarificet. **Matth. v.** lucerna po-
natur super candelabrum non ampli-
us abscondatur sub modio. hoc est
in terminos vniuersae gentis cobibeatur
ut luceat omnibus non iudeis tantum
sed omnibus qui in domo sunt hoc est
in mundo. **ij.** **Matth. p.** Tempus autem
fuit quo sol resulsit qui prius erat
in nubilo. modo enim me occidendo
repellunt verbum et ideo tempus est et
hora quod filii hominis in gentium vo-
catione clarificet. **Ysa. lx.** Ambula-

bunt gentes in lumine tuo. quomodo
autem hoc fiat dicitur (Amen amen di-
co vobis) duplicem adhibere consi-
derationem. quia et spiritualia vult astru-
ere per temporalia et vitam per mortem que
videtur opposita et hoc est quod dicitur
(Nisi granum frumenti) scilicet granum
frumenti inter grana alio naturali
conuenientia solui perfectum est: figura
columnale. colore rubeum. quantitate
magnum. in substantia purum. imple-
tione conueniens ad nutriendum. dul-
ce ad gustum. prestans adhaerens me-
bris nutrimentum. Solum enim perfectum
est granum quia siligo viam habet
ad illud et est infirmior ad istud si-
cut cetera metalla ad aurum et sic
christus solus perfectus est ceteris anima-
rum. **Zach. ix.** Quid enim est bonum
eius et quod pulchrum eius nisi frum-
tum electorum et vinum germinans vir-
gines. hoc est frumentum quod perfectum
est perfectos facit et vinum sanguinis
quod facit virgines mentes. De fi-
gura columnali que dicitur ex pro-
phetate calois et virtute celestis quia
calor plorat et virtus celestis in-
ducit rotunditatem et hoc duo signifi-
cant caritatem cum conversione cele-
sti et ideo iste panis celestis voca-
tur. **Sap. xvi.** Paratum panem de
celo prestitisti eis sine labore habentem
in se omnem delectamentum et omnem sa-
porum suauitatis. Ex celo enim habet
quod habet esse omnem delectamentum
et in hoc habet figuram celi in quo
est omnem delectamentum. de colore rubeo

extra et infra mureo candido propter
patientiam sanguinis et innocentie
candorem **Cant.** quinto. **Dilectus**
meus candidus et rubicundus ele-
ctus ex milibus. **De** quantitate
magnitudinis ut dicit **Augusti-**
nus? **Accipienda** est quantitas virtu-
tis et ideo desideratur ad cibum.
quia magnum existens magna
prestat virtutem. dicit **Deute.**
xxxij. **T**imido oculus iacob in
terra frumenti vini et olei. **psal.**
Panis cor hominis confirmet quod
non facit nisi ex magna virtute.
De puritate substance ipsius di-
cit **Gen.** xlv. **E**go dabo vobis om-
nia bona egypti ut comedatis me-
dullas terre. **M**edulla enim terre
est frumentum depuratum quod in
isto mundo ubi est meror et tene-
bre non habetur nisi in corpore
christi. **De** complexione convenienti
ad nutriendum eo quod sicut dicunt
medici citius omnibus alijs cibis
nutrit **Ezech.** xxvij. **J**uda et terra
israhel in frumento primo balsa-
mum mel et oleum et refinam pro-
suerunt in mundanis tuis. **J**uda
est terra confitentium in laude. **is-**
rahel autem terra rectorum in iusti-
cia in opere que est in terra eccle-
sie que proponunt frumentum. pri-
mum convenientissimum ad nutrum-
tum fidelium quod est balsamum
in odore fame. mel in dulcedine
gracie. oleum in deuotionis pigue-
dine. refina in adherencia perse-

uerandae **Et** hoc proponitur spiri-
tualibus emptoribus in mundi-
nis ecclesie ut seipso commutent
pro ipso **De** dulcedine ad gustum
dicitur in **psal.** **A**dipe frumenti
faciat te. **A**deps autem dulcis est
valde. **Viaie.** lvi. **D**electabitur in
crassitudine anima vestra **De** hoc
autem quod nutrimentum prestat quod
membris adheret dicitur **Joh.** vi.
Qui manducat carnem meam et
bibit meum sanguinem in me manet
et ego in eo. et ideo compat se grano
frumenti (cadens in terram) **H**ic
tangit fructus in quo fit metha-
phore similitudo. **E**st autem hic
casus seminatōis in terram qui ca-
sus debet esse dispersus et ordina-
tus et tempore debito factus et in ter-
ram non lapideam non in via nec in
ter malas stirpes. **H**ic in terra bona
cultura pingui calida humecta et
equata et hoc quidem debet esse spar-
sum ut quolibet terra granum su-
um habeat. quod congesta semina
putrescunt. **s**parsa autem in fru-
ctum multiplicatur. **vñ** **Matth.**
xij. **E**xit qui semiat seminare se-
mine suum. hoc est spargere et ita hoc vult
dicere quod spargendum sit hoc granum
in agrum cordium gentium **De** ordine
autem dicit **Via.** xxvij. **P**onet tri-
ticum per ordinem quod omnia secundum ordinem
dunt fieri ut dicit **Cor.** xij. **E**t si-
ne ordine etiam id quod bonum esse vide-
tur non est acceptum. **p.** **Corinth.**
xv. **V**nusquisque in ordine suo.

Temp⁹ autē debitū seminandi
hoc granū verbi incarnati ē quā
to apta sūt corda audiētiū Ec
clesiastes. xi. Mane semina semē
tuū et vespere nō cesset man⁹ tua
qz nescis an hoc aut illud p⁹ ori
atur et si vtrūqz meli⁹ erit Eccl.
iij. Omnia tēpus habēt. et iō d⁹
Eccl. xx. qd ab ore fatui reprobā
bis pabola. qz nō dicit eā in tpe
suo. sic ergo cadit semē in terraz
que ē cor bonū. Qd enī cecidit in
petrosa hoc ē in corda dura nulla
pietate infusa natū aruit et qz nō
habebat humorē pietatis nō cō
ualuit. qd autē secus viā strepi
tus mundani fastus cecidit volu
eres celi demōes in vhs gloie co
mederūt. qd vero iter spinas sol
licitudis cuiē diuiciarū suffocātū
est Math. xij. Terra autē bona
est disciplina corporali culta. He
breoz. xij. Omnis qdem discipli
na in pnti non videtur esse gau
dij s; meroris. postea autē exerci
tatus p eam pccatissimū fructuz
reddet iusticie. pinguis autē est
terra pinguedine deuocōis et mi
sericordie Ysa. v. In cornu filio
olei translacō theodosionis habz
in loco pingui. calida autē est ca
lore dilectiois austro afflata Cā
ticoz. iij. Surge aquilo et veni
auster pfla ortum meū et fluent
aromata illi. humecta humore
lacrimarū pro pccis et p⁹sentis vi
te incolatu et miserie et p dilacōe

prie Judic. p. Dedit ei irriguuz
inferi et irriguū superius Equa
ta est p eqmimitatem paciēcie et
cōcordie Ysa. xxviii. Cum adeq
uerit terrā seret. hoc ē frumentū
quo valles id ē humiles abūda
bunt frumēto. sicut dicit ps. Et
montes hoc ē supbi destituūtur.
(mortuū fuerit) Adhuc tangit
fructū cui cōpatur seminaō fi
dei. Ad hram enī granum semina
tum morit in esse idiuiduali vt
multiplicet in multo fructu sue
speciei. Et sic xps moritur i se vt
i multis rēfurgat. morit autē vt
dicit Aug⁹. in cordib⁹ iudeoz
vt rēfurgat in fide genū. mori
tur nō sua querens vt rēfurgat i
fructū pximoz. morit nudū. re
furgit multiplici decore restituz.
p. Cor. xv. Inspiēs tu quod se
minas nō viuificat nisi pri⁹ mo
riatur et qd seminas nō corpus
qd futurū est seminas. s; nuduz
granū vtputa tritici vel alicuius
ceteroz. de⁹ vero dat illi corp⁹ si
cut voluerit. ita grū illud siue i
verbo rēfurgit restitum omi viro
re virtutis Iher. xvij. Erat qua
si lignum viride quod ad humo
rem mittit radices suas. hoc est
qd dicit (ipū solum manet) Et
non diu manet quia putrescit et
ideo expedit vt moriatur et sic in
gloriam venit fructus rēfurrecti
onis p. Corinth. xv. Seminat
corpus animale. furret spūale.

seminatur in infirmitate surget
in virtute. **S**eminaſ in corrup
tione surget in gloria scdo **Cor**
nono. **Q**ui seminat in benedictio
nibus de benedictioe ⁊ metet vi
tam eternam. **S**i autem mortu
um fuerit) omnibus modis qui
dicti sunt (multum fructu affert)
Isaye quarto. **E**rit germen do
mini in magnificencia ⁊ gloria ⁊
fructus terre soluminis. **S**ic enim
germinat in gentibus q̄ orbem
replet **I**saye. viceſimoſeptimo
Florebit ⁊ germinabit israel ⁊
replebit facie orbis semine. **S**ic
multiplicat in utilitate proximo
rum **J**ohannis quarto **V**idete re
giones quia iam albe sunt ad mes
sem. **M**ultiplicat in fructu beati
tudinis psalmista. **E**untes ibat
⁊ flebant mittetes semina sua.
(**Q**ui amat animam suam) **H**ic
incipit explanatio methaphore
⁊ tangit duo. vnu in p̄dendo ani
ma. **A**liud in custodiendo. **D**icit er
go q̄ granu seminatū in sui sub
stantia pditur. qz terre tepestati
bus vel frigori ⁊ calori mortifica
tib⁹ ipsu exponitur ppter fruct⁹
Similiter ergo quiuqz amat
animam suam tanq̄ granu quoddā
verbo dei ad germē habens pote
cia. **S**i amat eā ad fructu meri
torū ⁊ proximorū (pdet eā) h̄ est
h̄is quib⁹ perditur expōat eam
hoc est exilio paupertati tribulaci
oni. h̄is em̄ perditur anima hoc

est animalis vita. quia illa viuē
querit in delicijs carnis. **E**ccl̄. xv
iij. **S**i anime tue p̄stas concupi
ſcēdas carnis. facit te in gaudiū
inimicis tuis. **S**ic em̄ dicit hec
anima. **D**icit etiā anima ab ani
meitate q̄ est substantia spūalis q̄
ē interior homo in corde. **D**e quo
dicit **I**sa. xxvi. **A**nima mea desi
derauit te in nocte. **E**t sic dicit p̄s
Qui diligit iniquitatē odit ani
mā suam. **E**t est sensus sicut ego
vt granu mozius propter fructu
Ita quiuqz imitator meus esse
voluerit mortificantib⁹ se exhibe
at vt fructu afferat ex quo corda
gentiliū se preparāt ad seminis
suscepconem. vnde dicit **M**ath.
nono. **M**essis quidem multa ope
rarij vero pauci. **E**t **J**ohannis. iij.
Videte regiones quia iam albe
sunt ad messem. **E**t per oppositu
hoc iterū demonstrat. (**E**t q̄ odit
animam suam in hoc mundo) **A**b
strahens eam ab h̄is in quibus
mund⁹ delectatur (in vitam eter
nam) **H**oc est i fructu vite eter
ne (custodit eam) vbi nunq̄ per
ditur de cetero. **J**udic. quinto. **C**or
meum diligit p̄ncipes israel qz
propria voluntate obtulistis vos
discrimini benedictate domino. **E**t
ibidem dicit **Q**ui sponte ad peri
cula obtulistis animas vestras
benedictate domino. **I**saye. q̄dra
gesionono. **N**ec dicit dñs ad cō
tēptibile animam ibi habet. lxx.

Banctificate eū q̄ despiciat aiam
suā non ita vt dicit **Aug?** q̄ ali
quis sibi mortē infeāt. s̄ ita q̄ p
fructu meritorū a p̄miorum ad
utilitatē pximi se tribulacōibus
exponat. **Rō. xiiij.** Curam carnis
ne feceritis in desiderijs **Gal. v.**
Caro concupiscat aduersus sp̄m a
sp̄s aduersus carnē **Hec em̄ si**
bi inuicē aduersatur vt nō q̄cū
q̄z vultis illa faciatis. sic dicit Col.
iiij. Mortui enim estis a vita ve
stra abscondita ē cum xp̄o in deo.
a de fructu sic mortui p̄ odiū ani
me subdit. **Cū autē xp̄s apparu**
erit vita v. tūc a v. ap. cū. l. i. glo
ria. (Si q̄s michi ministrat) dat
exemplū implēdi hoc qd̄ dixit in
seipso. **Dicit autē duo scz exēplū**
de p̄dicōe anime in hoc mundo si
ue seminacōis grani a exēplum
de fructu. De p̄mo dicit: si q̄s mi
chi ministrat: hoc ē nōmie officō
a affectu q̄rit eē me? minister: il
le (me seq̄tur) seminādo se ap̄de
do animā sic ego me semino a p̄
do animā tribulacōib? p̄ salute
mundi exponendo p̄. Cor. iiij. sic
nos existimet homo vt ministros
xp̄i a disp̄satores ministeriorū
dei **Ysa. lxi.** **Ministri dei nr̄i dice**
tur vobis Prouerb. xiiij. **Accep**
tus est regi minister intelligens
irā regis inutilis mīster sustine
bit. Est autē inutilis q̄ p̄f amo
rem animal vite a bona dñi dissi
pat a fructū quē facere possit ne

gligit. **Lui. xvi.** **Diffamat? ē villi**
c? apud dñm suū quasi dissipat
set bona sua Math. xvi. **Si q̄s**
post me vult v̄ire abnegz semet
ip̄sūc. Hinc est q̄ in spe fruct?
de hoc misterio mortis anie pau
lus gloriat Gal. vlt. dicens. de ce
tero michi nemo molest? sit ego
eī stigmata dñi ih̄u in corp̄e meo
porto (a vbi sū ego) in dignita
tis a exaltacōis p̄mio. Hic tāgit
de fructu in p̄mo duplicat scz in
fructu dignitatis a in fructu hono
ris. dicit ergo: a vbi sū ego: in di
gnitatis a exaltacōis p̄mio (il
lic) in fructu b̄titudinis a digni
tatis (a mīster me? erit) Math.
xxiiij. **Vbi cūq; fuerit corp? illuc**
a congregabūtur aquile Jo. xiiij.
Accipia v̄s ad meip̄sū a vbi sū
ego a v̄s sitis Job. xvij. **Pater**
quos dedisti michi volo vt vbi
sū ego a illi sint mecum a vide
ant claritatē meā (Si q̄s michi
ministrauerit) vt p̄us dictū est
i aie odio a sui seminacōe a mor
tificacōe p̄. Re. ij. **Puer samuel**
erat minister i asp̄cū dñi an̄facē
hely sacerdotis qz pri? erat a dō
postulat? Rūi. iiij. a. viij. **Mini**
strēt in tabernaculo dñi p̄ fr̄ib?
fuis vt custodiāt q̄ sibi fuerunt
om̄data (honorificabit eū pat
me?) Glō. vt ibidē sit adoptatus
vbi ē vnic? - hoc ē in throno reg
ni sedeat sicut ego passioe merui
thronum regalez Apoc. iiij. **Qui**

vicent dabo illi sedere in throno
meo sic ego vici et sedi in throno
cum patre meo. **Sapientie-iiij**-bo
norum laborum gloriosus est fru
ctus **Luce-xij**-**Transiens** ministr
bit illis **Hester-vi**-**Sic** honora
bitur homo quem rex honorare vo
luerit **In** sedibus enim duodecim
sedentes cum domino iudicabunt. sa
pient. x. **Honestavit** illum in labo
ribus et consilio. **(nunc anima mea)** ta
git hic per quod fiet ista seminatio
quod per passionem turbationis quam in pro
ximo sibi iminebat **Continuat** autem
ad procedendum qui a dicitur de pedia
one et odio sensualis anime et io
habet turbationem ostendit in seipso
omnibus ministris sequentibus.
Dicit autem quatuor anime scilicet
turbationem rationis regimem in tur
batione orationis ad patrem et turba
tionem utilitatem. **Dicit** ergo: nunc
anima mea: sensualis **(turbata**
est) et ideo ad modum odietis me
habeo ad ipsam et summo gemitu
lacrimis **Matth-xxvi**-**Tristis** est
anima mea usque ad mortem **Mar**
ti-xiiij-**Cepit** pavere et tedere. **Ma**
thxi-xxvi-**Cepit** contristari et me
stus esse **In** hoc enim ostendit in se esse
sensualem animam quam refugiebat
mortis pericula. **ps**-**Conturbata**
sunt omnia ossa mea et anima mea
turbata est valde **In** hoc ergo si
milis est nobis effectus **(Et** quid
dicam) **Non** est verbum angusti
ati sed verbum ex ratione eligentis et

hoc est: quod dicitur: **gl**o. **scio** quod agam
Job-xxij-**Non** perii propter imine
tes tenebras nec operuit faciem me
am caligo. ac si dicat. **Non** rece
dam a cepto proposito propter timo
rem periculorum sed ex ratione se
nsualitatem superans voluntatem
meam voluntati divine conforma
to. in hoc nobis dans exemplum
ut similiter faciamus. **ij**-**Paral**
vicesimo. **Cum** ignoramus quid
agere debeamus hoc solum habemus
residui ut oculos nostros
dirigamus ad te. **Et** hoc est quod
dicit **(Pater** salvifica me ex hac
hora) **hoc** est salva me educens ex
hac hora angustie quam orationem
ut dicunt antiqui prepositum et
wylhelmus formabat rationem pro
sensualitate sicut advocatus ali
cuius in causa proponeret per ali
quo qui nesciret advocare pro
seipso. **Matth-vice**simo sexto pr
si fieri potest transeat a me calix
iste **Job** quinto. **Saluum** faciet
egetum de gladio oris eorum et
de manu violenti pauperem **Job**
vicesimo secundo. **Salvabit** in
nocentem salvabitur autem mundi
cia manuum suarum **(Sed** pro
pterea) **supple** ut per passionem
clarificer **(veni** in hanc horam) pas
sionis **Hebreorum** duodecim **Aspi**
cientes in autorem fidei et confi
matorem ihesum qui proposito
sibi gaudio sustinuit crucem et fusio
nem accepta atque in dextera sedis dei sedens

Et in hoc p[er] q[uo]d volūtatē passus
est licet sensualitas mortē abhor
ruerit. **psa. liij.** Oblatus ē q[uo]d ipse
voluit. **ps.** volūtaie sacrificabo ti
tibi. **(Pater clāifica nomē tuū)**
q[uo]d clāificat me a mortuis susci
tādo. q[uo]d in hoc nomē tuum id est
nota p[er]tinetūe tue quam predicavi
apud ōnes clāificabit. **Dan. iij.**
Bēdīdum nomē tuū q[uo]d ē sādū
Ezech. xxxvi. Nō p[ro]pter vos ego
faciam ait d[omi]n[us] isrl. notū sit tū
vobis s[ed] p[ro]pter nomen meū mag
nū. **ps.** Tu autē d[omi]ne miserē mei
et re. me. et re. e. **(Venit ergo vox**
de celo) **Hic** iduāt d[omi]n[us] ad
gentes sādificacōis testionū. **ps**
ista dīuidit in duas ptes. In q[ua]
rūm p[ri]ma ōnditur p[ro] p[ri]s testio
nū q[uo]d ad gētes d[omi]n[us] ad ē sādū
nis sādificacō p[er] transitū a iude
is ad gentes. In secūda hoc figu
ratue describit in facto ibi. **Hec**
locut[us] est eis i[er]m[ia]s: p[ri]ma harū hēt
tres ptes. quaz p[ri]ma dicit celestis
vōis testificacōez. secūda de v
ce orta discrepacōez. tertia autē
intēōnis vōis explanacōez. **Di**
at igit[ur]: venit ergo vox p[ri]s de ce
lo sūmo in aere sonās **(dixēs)** si
cut enī sonuit in baptismo p[er] sād
menti regeneracōis sādificacōnem
Matth. iij. et **Lu. iij.** **Mar. p.** **Et** si
cut sonuit in mōte trāsfiguracō
nis p[er] glōie ōnsionē **matth. xvij.**
et **Luc. ix.** **Hic** autē testimoniū
p[ro]hibz ad sādūnis sādificacōne

et hoc ē **(Et clāificau)** in baptis
mo et trāsfiguracōe **(et itēz clāifi**
cabo). **ps.** Intonuit de celo d[omi]n[us]
et altissimus dedit vocē suā **Exo.**
xix. **Cepit** autē audiri tonitrua
et micare fulgura clāificabit at
eos veritatis p[ri]ncipacō **Judi. v.**
Qui diligit te sicut sol i ortu suo
splendet ita rutilat **Jo. xij.** Nūc
clāificatus est fili[us] hōis et de[us] clā
rificat[us] ē i eo **(Turba autē)** **Hic**
ponit de vōce audita disceptacō
nē. habz autē duas ptes quarū
Vna q[ua] intelligere nō potuit s[ed] tū
sonū audiuit dicebat tonitruū
factū esse et hoc ē q[uo]d dicit: turba
autē: **(q[ua] stabat)** corā d[omi]nino **(et**
audiat) sonū sine sillabaz disti
ctōe **(dicebat tonitruū factū eē)**
tamē hoc dicebāt factū eē p[ro]p[ter] d[omi]n
mīnū p[er]. **Rēg. ij.** **Dominū** forni
dabūt aduersarij ei[us] sup ipsos i
cel[is] tonabit **Item. vij.** Intonuit
d[omi]n[us] fragorē magno sup eos **Apo**
calip. viij. **scā** sūt tonitrua et v
ces **(Alij at dicebāt)** **Qui** vōces
articulatas intellexerūt et illi pl[ur]
q[ua]m alij ad itellectū celestū dispo
siti sūt **(Angel[us] ei locutus ē)** **An**
geli enim semp ad ministerium
se exhibuerūt x[rist]o et loquebant[ur]
p[re]cipue in agonia passionis p[ro]
eo **Lu. xxij.** **Angelus** apparuit cō
fortās eum **Matth. xxvi.** **Nō** pu
tas quia possum rogare patrem
meū et exhibebit michi pl[ur] q[ua]m du
odecim legiōes āgelorū. **(R[ati]o dicit**

Et ego si exaltatus fuero a terra in cruce
ut modo mortis significat exalta
tionem redemptionis. **Joh. iij.** Si
autem exaltauit moyses serpentes in
deserto ita exaltatus. ut o. q. cre
in ip. no. pe. h. ba. vita eternam.
Ysaie. liij. Seruus meus exalta
bitur et eleuabitur et sublimis erit
valde. Nunquam enim a deo sublimis
apparuit virtus eius sic quam in cruce
exaltatus fuit quam celum et terra et to
tus mundus clamauerunt virtute
eius eximia. **Ps.** Exaltare in virtu
te tua cantabimus et psallemus vir
tutes tuas. **Can. vij.** Dixi conscen
dam in palmam et apprehendam fructus
eius (omnia traham ad me ipsum) per
fidei deuotionem quam exaltabo in cor
dibus gentium per verbi predicatio
nem et per signorum virtute. **Dic** au
tem omnia quia etiam gentes que ante
non traherent ad se traxit. **Rom. iij.**
vn? de? e. q. iustificat circuncisionem
ex fide et impium per fidei. **Can. i.**
Trahite me post te currem in odo
re vnguentorum tuorum. **Osee. xi.** In fu
niculis adhaerent eos in vinculis
caritatis. **Joh. vi.** Nemo potest ve
nire ad me nisi pater meus traxerit
illum (hoc autem dicebat) Interpre
tat euangelista omnia que dicebat in
tentionem (signis que morte esset mor
turus) quia morte exaltationis per
cruce ut morte significat qualiter
propter humilitatem crucis esset ex
altatus ut exaltaret suos. **Phy
lip. ij.** propter quod et deus exaltauit il

lum. **(Rendit ei turba)** hic ponit se
orta dubitatione disceptatio cum
sua explanatione. **Habet** autem du
as partes. scilicet de suborta dubitatione
et eiusdem solutione. **In** suborta du
bitatione dicit duo legis in contra
rium allegationem et de qua intelligat
quod dixit inquisitionem. **Dicit** ego
(Nos audiui? ex lege et) lex ei
us non decalogus nec quicquam librum
prophetarum sed totum vetus testam
tum. **In** quo libri prophetarum continen
tur. **Ysaie. ix.** Super solium dauid
et super regnum eius sedebit ut confir
met illud et corroborat in iudicio et
iusticia a modo et usque in sempiternum.
Dan. vij. Potestas eius potestas
eterna que non auferet et regnum eius
quod non corrumpet et hec dicta sunt
de divinitate christi que finem non habet.
Luce. i. dabit illi dominus sedem dauid
patris eius. **(Quomodo tu dicis)** hoc
est dicendo intelligis (oportet exal
tari filium hominis). **In** quo nos non
intelligimus naturam et ideo nesci
mus quomodo maneat eternum et quomodo
sit in cruce exaltatus moriturus?
Exaltatio in cruce facit victoriam
super mundi principem sicut dicit **Ex
odi. xvij.** Cum leuaret moyses ma
nu suam vincebat israel. **Si** nam
paululum remisisset superabat ama
lech. **Ysaie. lxxv.** Expandi manus
meas tota die ad populum incredulum.
(Quis est iste filius hominis?)
hoc est cuius nature est que et exaltari
poterit moriens et manere in eternum.

Non em̄ fm vnā naturā hęc ope-
tūt ei tamē hęc signatur̄ ē. **Deb-**
vndecimo. vbi iacob adorabat su-
p̄ fastigiū virge ioseph signās
futurum eē aliquādo pendere deū
ab ōnibus adorādum in virge fa-
stigio hęc est in crūis cacumine
Abbaē. iij. Cornua in manib?
eius ppallage hęc est man? eius
in cornib? crūis ibi abscondita
est fortitudo eius. ante faciē eius
ibit mors fugata passiōe crūis
(Dixit ergo eis ih̄s) Solucio ē
dubitacōis. dicit aut̄ tria. scz ad
modiciū lucis comprehensioē. ad
pfectum pprehensiois inuitacio
nē et inuitacōis racōem. dicit ego
eis **(adhuc modiciū)** Criso? di-
cit hęc est ad modiciū tps **(lu-**
me) hęc ē ego qui sū lumē **(in v-**
bis ē) qz pt? qnqz dies discedaz
a vob̄ **Aug?** aut̄ exponit sic **Ad-**
huc dū estis incipiētes modiciū
lumē hęc ē impfectū fidei lumē i-
**vobis ē. qz me nō putatis nisi in
vna natura subsistere cū ego sū
fistā in duab? naturis et hęc est
modica fides **Apoē. iij.** Modicā
hēs virtutē **Matth. xiiij.** Modice
fidei qre dubitasti? **(ambulate)** s̄
est pfiatē i virtute fidei et sc̄itatis
illūnaciōe **(duz lucē)** me scz p̄n-
tē **(habētis)** vel i p̄senti vita dū
in fide p̄ficere potestis **Proū. iij.**
Demita iusti q̄si lux splendēs et
crescēs vsqz ad p̄fectum diē. Di-
uerfimode ei i luce p̄ficiat p̄. **Cor.****

xv. Alia claritas solis alia clari-
tas lune et alia claritas stellarū.
Stella autē a stella differt in clari-
tate **Cant. vi.** p̄cessit q̄si auroa
cōsurgēs pulchra vt luna electa
vt sol terribil? vt castrorū acies or-
diata **(vt vos tēbre)** infidelitatis
vel mortis p̄ cor obstiatū **(nō cō-**
p̄hendāt) **Job. xxix.** Lucna ei?
splendebat sup̄ caput meū et ad
lumē ei? ābulabā in tēbris **Ihe-**
xiiij. Date dño deo v̄ro gl̄az a n̄q̄
et tenebrescat et a n̄q̄ offendāt pe-
des v̄ri ad montes caliginosos.
p̄s. **Timor et tremor venerūt sup̄**
me et tēxerūt me tenebre. vel in
fidelitatis fm **Aug?** vel mortis
fm **Criso?** **Tren. iij.** Me minā-
uit et adduxit in tenebras et non
i luce **(Et q̄ ambulat)** ecce dānū
qđ incurrit qui in luce nō p̄ficiat.
quia: qui ambulat: vite huius
passibus **(in tenebris)** ignoran-
cie et cecitatis **(nescit quo vadit)**
quia nescit vbi cadit faciendo et
nō cognoscēdo **Job. iij.** **Viro ai-**
ius abscondita est via et arāde-
dit eum deus tenebris **Johā. xi.**
Qui ambulat in nocte offendit
quia lux nō est in eo et ideo (duz
lucem habētis) presentē in cōce-
pta fide **(credite)** hęc est credēdo
p̄ficiatē **(in luce)** vt tendatis in
fidei p̄fectam illuminaciōem **Rō-**
decio. tercio. **Abiciam? opera tene-**
brarū et induamur arma lucis
sic vt i die honeste ambulemus

ij. petri p. Cui bñfactis attēden-
tes tanq̄ lucerne lucētī ī caligīo
so loco donec dies illucescat ⁊ lu-
cifer oriat̄ in cordib⁹ v̄ris (vt fi-
lij lucis sitis) a prē luminū in for-
mā lucis formati ⁊ gñati. Eph-
q̄nto Eratis aliquñ tenebre nunc
autē lux in dño vt filij lucis am-
bulate **Ysa. lx.** Surge illumina-
re iherlm̄ q̄ venit lumē tuū **Ysa.**
ij. Ambulem⁹ in lumine dei nr̄i.
(**Hec locut⁹ est ih̄sus**) hic typo
facti oñdit eē qđ docuit. dicit er-
go: hęc: ad illuminacōez genūz
locut⁹ est ih̄sus: qui est lux vera il-
luminās ōnem hōminē veniētez
in hūc mundū (⁊ abiit) receden-
do a iudeis persecutorib⁹ suis (⁊
abscondit se ab eis) faciē cognici-
ōnis ei⁹ eis s̄ducendo qđ excecā-
cōnē eoz signabat ⁊ trāsītū fidi
a iudeis ad gentes **Deut. xxxij.**
Abscondam faciē meā ab eis ⁊ cō-
siderabo nouissā eoz **Rō. xi.** Ceca-
tas ex pte at̄igit in isrl̄ donec ple-
nitudo genūz intrar⁹ ⁊ sic ōnis
isrl̄ salu⁹ fieret. **Ysa. lvij.** Absco-
di faciē meā ab eis ⁊ indignat⁹
sum **Joh. viij.** Ih̄sus autē abscon-
dit se ⁊ exiuit de tēplo. (Cū autē
tāta fig⁹) h̄ tāgit inexcusabilitatē
nō credentiū qui se s̄dificacōni
sanguinis nō p̄parauerūt. diuidi-
tur autē in duas ptes **In** quaz
p̄ma oñdit infidelitatis eoz exce-
cacōez **In** secūda oñdit eorūdez
in iudicio inexcusabilitatem ibi:

Ih̄sus autē clamauit ⁊ dixit: **Ab**
huc autē p̄ma diuidit̄ in tres p-
tes. in quaz p̄ma dicit qđ cecitas
infidelitatis eorū nō curabat̄ per
signorum que xp̄s fecit magni-
tudiez. in secūda oñdit ad hoc p-
phēcie congruitatem ibi: vt sermo
p̄saie adimpleret. in terciā p cul-
pam ipsoz oñdit ad credēdum
eoz impossibilitatez ibi: p̄pterea
nō poterāt credere: **In** p̄ma par-
te dicit sic: **Cū** xp̄s tāta signa: h̄
est tam magna signa sic fuit su-
scitatio lazari ⁊ alia q̄plura (se-
cūss) p̄p̄riav̄tute (coram eis) ita
vt eēt innegabilia ⁊ in cōtradia-
bilia (non tñ credebant in eum)
Et hoc p̄figuratū fuit **Exod. iij.**
vbi dixit moyses ad eos missus
nō credet michi neqz audiet vocē
meā. h̄ dicent nō apparuit tibi do-
min⁹? **Actu. viij.** dura ceruice ⁊ in-
domabili corde vos sp. ss. re. (vt
fmo) hoc ē scdm vbi oñdit ad
hoc p̄phēcie cōgruitas. de? em̄ qui
simplicivisiōe ⁊ nō visiōis causa
litate videt etiam mala q̄ futura
sūt istā p̄pheta futura reuelauit.
⁊ sic ea sermo p̄pheticus enūcia-
uit ⁊ hoc est qđ dixit: vt sermo:
vt aliquñ notat causā finalē sicut
cum dico oro vt vitam eternam
p̄merear. aliquādo autē n̄ notat
causā finalem. h̄ tñ terminuz ad
quē op⁹ absqz intēcōe operātis
terminatur sic cum dicitur **Iste**
vabit in aquā vt submergatur

vel iste dimittit stabulū apertū
vt equi p̄dat̄. quia sepe p̄dicio
equi seq̄tur ad ap̄cōem stabuli
Et s̄bmersio ad introitū i aquā
cū tamē nec intrat̄ in aquā vt s̄b
mergat̄. nec stabulū ap̄tū dimit
titur p̄pter hoc vt equus p̄dat̄.
Ita etiā hic vt nō notat causam
sed terminū qz nō p̄pter hoc tūe
lacōem accepit ysaias vt nō cre
derent. nec isti p̄pter hoc n̄ credide
runt vt ysaias v̄x diceret. s̄ qz
isti hoc nō crediderunt: deus p̄ui
dit simplici visione a ysaię verita
tem reuelauit a isti non credide
runt a vnum sine om̄i causalitate
secutum est ad aliud. Et hoc est
qđ dixit **Prepositum** in talib? q
vt est terminale nō causale v̄l cō
secutiuū. sic ergo dicit vt sermo
qz hoc secutū est sermonē ysaię
sermōis veritas apparuit in isto
cū tamē sermo veritatem nō tra
bat ab isto. s̄ ab inspiracōe diuī
na qua hoc p̄uidit. s̄ qz sermo
dependebat ad futurū idō cū sc̄m
ē i opere veritas s̄mōis on̄sa fuit
a hoc ē: vt sermo (ysaię adimple
retur) scđm qz a futuro depende
bat s̄m enunciacōem factā (quē
dixit) ysaię. liij. (dñe quis credi
dit auditui nostro) hoc est ei qđ
a te audiui? - vel ex pte tua au
ditum populo nunciāam? - hoc ei
filius tu? dixit sermōib? nr̄is p
batum **Ab die p̄. Audituz audi
uim? a domino a legatus ad gē**

tes missus ē **Iher. vij. Misit ad**
eos om̄es seruos meos p̄phetas
p̄ diez confurgēs diluulo a mit
tens a nō audierūt me neqz incli
nauerunt aures suā (a brachi
um domini) hoc est x̄ps brachiū
fortitudinis d̄i in p̄digijs a fig
nis ostensuz (cui) hoc est qđ pau
cis (reuelatur est) **Ier. iudeis Eze
ij. Dom? isrl̄ nolunt audire te.**
qz nolūt audire me. **Dis q̄ppe do
m? isrl̄ attrita fronte est a duro
corde De brachio dic̄ i ps̄. Sal
uauit sibi dextera ei? a brachiuz
sanctū eius Dextera dñi fecit v̄tu
tē dex. do. ex. me. (p̄terea nō po
terant credere) hic incipit secun
dū a dicit tria **In q̄z p̄mo tāgit
impotēciā eoz ad credēdū In se
cūdo autortatē laudat quā idu
at ad h̄ pbādū. t̄cō a ḡnialitate
nō credēciū quosdā exapit q̄ i oc
culto crediderunt in x̄pm. Dic er
go: p̄p̄tēa nō poterāt credē i x̄p̄z.
S̄z obiāt qz si nō poterāt crede
re nō est eis imputandum a hoc
nō est v̄x. **Ad hoc dicēdū qz est
nō posse ex naturali impotēciā vel
excecacōnis violencia a hoc n̄ pos
se exausat a toto a hanc impotēciā
am isti nō habuerūt. Est alia ipo
tencia que est ex strarij habitus
dispositōe. sicut ille qui strarijs
p̄ncipijs alicui? sciencie imbut?
est nō pōt credere veritatē scie illi
us Et hoc impotencia est magis
qđ simplex ignorācia vitupabil******

Et imputat dupliciter scz qz nō
potest qz non credit qz hāc isti
habuerūt. qz ita erant imbuti, er
rorib? carnalis sensus in lege et
tradicionū suarū qz p̄cipia ve
ritatis erāt eis incredibilia qz iō ve
ritatē recipere nō potuerūt (qz itez
ysaias dixerat) .nec ipotēcia cre
dendi veritatē causabat dicti ysa
ie. nec ecōuerso sicut supra dictū
est vnū in ope secutū est ad ali
ud (Excecauit oculos cordis eo
rū) hoc est excecarī p̄misit. de? ei
nō excecat eicēdo aliqd ab ocul
f? lumen nō immittēdo vel qn nō
est q? velit recipere vel qn est q? obi
cē ponit lumini Job. xxiiij. Ipsi
vero fuerunt rebelles lumina nesci
erunt semitas eius (qz indurauit
cor eoz) eo qz obicē ponētib? au
ditū suum nō immisit Sap. ij.
Excecauit illos maliciā eoz Ihe
remie. viij. Hec est gēs q? nō au
diuit vocē dñi nec recepit discipli
nam: qz indurauit cor eoz: Eccl.
iij. Cor durū male habebit in no
uissimo. Exo. viij. Ego indurabo
cor eius qz cor seruoꝝ eius vt nō
dimittat populū Rō. ix. cui vult
miseret? qz quē vult indurat. nul
lū autē indurare vult n̄ qz obicēz
ponit erroris vel male volūtatis
qz hoc est (ne videant oculos) cor
dis veritatem quos clausit error
male disposicōis Prou. xxx. Ocu
lum q? subsānat p̄rez q? despiciat
partū matris sue effodiant illuz

corui: de torrētib? qz comedant il
lum filij aq̄le. Sic iudei subsāna
uerunt p̄rem deū qz despexerūt fili
os m̄ris ecclie fideles Et iō migri
deniōes corui suffoderūt eis ocu
los cordis qz filij aquile scz roma
ni quorū signū est aq̄la comēde
runt eos (qz intelligāt corde) qz
corde debuerūt videre p̄cipia qz
ex illis intelligere dictorū xp̄i ve
ritatē. Omnis enī veritas enūcia
ta suis agnoscat p̄ncipijs sicut
dixim? Rō. p̄. Obscuratū est in fi
piēs cor eoz dicētes se enī eē sa
piētes stulti facti sunt Eccl. xxv.
Obcecauit vultū suū tā qz vrsus
qz quasi sacco ondit in medio p̄
rimoz Eph. iij. tenebris obscu
ratū habētes intellectu alienati
sunt a via dei p̄ ignorāciam que
est in illis p̄pter cecitatem cordis
eorū (vt dicitur) opuncti corde
de errore suo Ihere. v. Remuerūt
accipe disciplinā indurauerunt
facies suas supra petra qz noluerūt
reueri Ihere. viij. Nunqd q? ca
dit non refurgit? aut q? auersus
ē nō reuertet? quare ergo auer
sus est popul? me? auersioē cōtē
ciosa? cōprehēderūt mendatiū qz
noluerūt reueri (qz sanē eos) In
intellectu qz affectu p̄ veritatē qz v
tutē Ihere. x. Ve michi sup cōtri
ciōe mea pessima plaga mea ego
autē dixi. infirmitas mea hoc est
qz portabo eam Ihe. xxx. Infana
bilis ē fractura mea pessima plaga

mea (**Hec dixit ysaias**) **C**ōmen-
dacio ē inducte de ysaiā autori-
tatis **N**ō em̄ quocūq; tpe dixit v̄-
ba istius autoritatis. **Ysa. vi.**
qñ vidit dñm sedentē sup soliuꝝ
excelsū ⁊ eleuatū in quo notat ex-
cecacōis istū iudiciū **D**icit at̄ ibi
dē in eadē visione q̄ tēplum est i-
pletū fumo ⁊ omota sunt suplūi-
naria tēpli a voce clamātis in q̄
significat templi ⁊ sacerdotij et
sacrificiorū iudeorū abiectō. **Q**ue-
rit autē hic ppl̄ta dicēs. vsq; q̄
dñe? ⁊ rñdet dñs. quousq; relin-
quat terra absq; habitato ē ⁊ do-
m? sine hōie in quo p̄ pctō qd̄ cō-
miserūt ctra dñm notat romāo-
rū captiuitas **I**n eadē etiā visiōe
clamāt seraphim stācia sup soli-
um. **S**ūs. scūs. scāt? dñs de?
sabaoth plena est oīs terra glā-
tua **I**n q̄ notat de vniuersa terra
gēciū vocacio ad fidē dñi **E**t hāc
reuelacōez recepit ysaias auz visi-
ōne glorie dñi ⁊ ideo magis ē au-
tentica q̄ alia ⁊ hoc est qd̄ dixit
hec dixit ysaias (quādo vidit glā-
am eius) hoc est appāretem dñz
in gloria iudicij om̄ia ista decer-
nētem (**E**t qñ locutus est de eo)
ysaias vel dom̄in? hoc est quādo
locutus est ad sram de hoc facto
excecacōis ⁊ obstinacōis iudeo-
rum (**V**erūptamē ex principibz
multi crediderūt in eū) sicut **N**y-
codem? gamaliel **J**oseph ab ar-
mathia ⁊ alij q̄plures. sicut **S**r

Joh̄. iij. ⁊ **J**oh̄. vii. ⁊ **M**ath. xx
vij. de ioseph ab armathia. (h̄
ppter phariseos nō cōfitebant)
hic exp̄mit phariseos ⁊ nō ponti-
fices. qz pharisei ppter zelū sue re-
ligiōis xp̄o magis fuerūt infesti
nō cōfitebant (vt de synagoga)
tāq̄ excoicati (nō cicerētur) **J**o-
ix. **J**am em̄ cōspirauerāt iudei vt
si quis cōfiteret eū eē xp̄m ext̄i sy-
nagogā fieret. hoc tamē fuit t̄io-
ris humani qui abiectō fuerat
Marc. viij. **Q**ui me cōfessus fue-
rit ⁊ verba mea i generacōe ista
adultera ⁊ peccatrice ⁊ filius hōi-
nis cōfitebitur eū cū uenit i glā-
p̄ris sui corā āgelis suis **L**u. xij.
Oīs quicūq; me cōfessus fuerit co-
ram hōibus cōfitebor ⁊ ego eū co-
p̄rē meo ac. q̄ autē me negauerit
co. hō. ac. **H**omōi autē imp̄fectō
nis subinfert causā dicēs (**D**ile-
xerūt em̄ glām hōim) in dignita-
tibz ⁊ honorbz ⁊ laudibz hūa-
nis **J**oh̄. v. **Q**ūo potestis credē
qui gloriā ab inuicē acāpitis
⁊ gloriā que a solo deo est nō
vultis? **G**al. p̄mo **S**i adhuc ho-
minibus placerem xp̄i seru? nō
eēm. p̄s. **C**onfusi sunt qñ deus
sp̄reuit illos (magis q̄ gloriā
dei) soli em̄ deo debet gloria. **p̄-**
Thimo. p̄. **S**oli em̄ deo honor ⁊
gloria. **p̄s. xliij.** **G**loriā meā al-
tei nō dabo **I**tem dixit paul? **G**alā-
thas. v. **M**ichi absit gloriari n̄
in cruce dom̄ini nostri ih̄u cristi.

Ihs autē clamauit et dixit: hic
ōndit nō credentium xp̄o in exu-
sabilitatē et ista ps habz duas p-
tes. in quaz p̄ma autoritatē sui
cōfirmat et cōformat sermōis. in
secūda autē ōndit q̄ ille sermo i-
cūtabiliter cūct nō credētes de
iūdicio cōdemnāōis ibi: Et si q̄s
audierit uerba mea nō custodi-
erit ea etc. Adhuc autē in p̄ma
haz dicit tria in quorū fidē i ip-
sum cōfirmat autoritas. in secū-
do fidē certitudō. in tercio autē
fidē ueritatē. dicit ergo: ihs autē
clamauit et dixit: intēciōnē deo
cōmis notat uis clamoris. p̄s-la-
borauit clamās rauce sūt fācte fau-
ces mee (q̄ credit in me) tendēs
p̄ fidē in me (nō credit in me)
p̄riuatū et a p̄re sepātū. qz pater
in me manēs fāct opa ex quibz
credit. (h̄ in eum q̄ me misit) scz
p̄rem qz ab illo habeo uirtutem et
substāciā operū p̄pter que cre-
dit et sic sua p̄ma est autoritas
p̄pter quā credit Job. xiiij. Cre-
ditas in deum et in me credite. sic
em̄ filius fidel̄ reducit fideles ad
p̄rem et qz vn̄ est in alio pater i
filio sicut lux in splēdo. iō dicitur
Job. iij. Qui incredul̄ est fi-
lio nō uidebit uitam. h̄ ira dēi ma-
n̄ sup̄ eū. Et hoc ideo ē qz ille etiā
incredul̄ est patri qui in uirtute
sapiēcie filij demōstrat. (Et q̄ vi-
det me uidet eum q̄ misit me) vi-
sio autē hęc rāōis est reflexe ad

uisum corporeū quo miracula et
ōpa eius uidebant. qz opibz vi-
sis cognoscebat uirtus a q̄ opa
p̄cesserunt. uirtute autē cogita
cognoscebat deitas cui erat uir-
tus sic p̄ digiti demōstrāōez. Et
hoc est qd̄ dicit Job. xiiij. Qui
uidet me uidet et p̄rem meum nō
credis qz ego in p̄re et p̄at in me
est. Demōstrāō em̄ p̄ris ē filij.
et ideo Lu. xi. dicit digitus dēi. si
in digito dēi demōstrāō eicio p̄. p̄.
in uos regnum dēi. hoc est i demō-
strāōe deitatis p̄ris. Sed forte
iudei dicunt qz demōstratā tāta
deitatis lucem uidē nō poterāt. h̄
ad h̄ r̄ndet bt̄s Aug. Si q̄s
alij digito solē demōstrauerit et
ille solem nō uiderit culpet pot̄
oculi sui lippiditatem qz digiti de-
mōstrāōez. (Ego lux in mundū
ueni) Ostēdit hic dicitōz suoz
et fidē ueritatē et qz luminosa sunt
dicitā miraculis tanq̄ luce plene
manifestāōis demōstrata et iō
dicit: ego sū lux. illumināz ad fidē
ueritatē ōnem hominē ueniētē
in hūc mūdū. in mūdum ueni: ē
autē lux manifestatua ueritatis
dissolutua algoris. causatua ui-
te spūalis. adductiua reflorāō-
nis. De p̄mo hōz dicit Jo. p̄. Illu-
minat ōnem hominē ueni. in hunc
mundū. De secūdo Job. xxxviiij.
Indica michi p̄ quā uia spargit
lux diuidit estus super terrā. De
tercio Epl̄. v. Exurge a mortuis

et illuminabit te xps. hoc est ad vi-
tam lumē prebet vite qd̄ viuifica-
bit ad vitā eternā et hoc qd̄ dicit
glō. de alio nō dicit lux venit in
mūdum nisi de eo q̄ illuminat om-
nem hominē venientē in hūc mū-
dum (vt om̄is qui credit in me)
lucē que venit in mundū (in tene-
bris) dubietatis et ignoraciē et in-
fidelitatis (nō maneat) **Jo. viij.**
Ego sum lux mūdi qui sequitur
me n. am. in te. Itē primo lux in
tenebris lucet et tenebre eam nō
cōprehenderūt (Et si quis audie-
rit verba mea) Sic tāgit quali-
ter offendēs ipsum. qui tante est
autoritatis et veritatis in iudicō
est inexcusabilis et habet duas
ptes. In p̄ma ostēdit q̄ ipse ta-
lem in iudicio nō iudicabit. sed
ne putet p̄transire iudiciū osten-
dit q̄s iudicabit euz ibi: Qui sp-
erit me. In p̄mo duo dicit sc̄z q̄
nō iudicat et p̄pter qd̄ nō iudicat
eum. Dicit ego: Et si q̄s audicit
verba mea: p̄bata p̄ scripturas
et miracula (et nō custodierit ea)
per fidei deuociōem et testimoniū
operū **Jaco. p̄. Estote factores ver-**
bi et nō auditores tm̄ et̄. p̄s. In-
tellec̄? bonus om̄ibus facientib?
eum (ego nō iudico eum) iudicō
cōdemnaciōis nūc. **Joh. iij. Nō**
misit deus filiū in mūdūz vt iudi-
cet mūdum. s̄ vt s. m. p̄ ipm. In
futuro autē iudicabit eū. qz de il-
lo iudicō d̄r **Joh. v. Pater nō iu-**

dicat quēq̄ s̄ om̄e iū. et̄. **Et hoc ē**
qd̄ seq̄tur (n̄ enim) in hoc ad-
uētū (vt iudicē mūdum s̄ vt) in
isto aduētū p̄ grām redempciōis
(saluificē mūdū) iō d̄r. i. **Cor.**
iiij. Nolite autē temp̄ iudicare q̄
usqz veniat d̄ns et illuminabit ab-
scōdita tenebr̄z et ma. cō. cor. p̄.
Thimo. ij. Qui vult om̄es hoīes
saluos fieri et ad agnitiōem sui
noīis venire (Qui spernit me) in
me vel in meis **Heb. x. Irrita q̄s**
fa. le. m. absqz vlla miseriācōe du-
obus aut trib? testib? moritur.
Quōtomagis putas eū detentora
supplicia demeri q̄ filiū dei caula-
uerit et sanguinē testamēti pollu-
tum dixerit et spiritui grācie cōtu-
meliā fecerit p̄mi **Re. ij. Qui con-**
temnūt me erūt ignobiles (Et
non accipit verba mea) oñdit in
q̄ spernit qz verba sua nō accipi-
unt **Actu. vij. Cōtinuerūt aures**
suas **Jere. vij. Noluerūt audire**
****Heb. xij. Excusauerūt se ne eis****
fieret v̄bū **Quidā ergo cōtinent**
aures p̄ nō audiēdi voluntatē sic
p̄bāt tres inducē autoritates.
Quidā autē h̄nt ad sermonē di-
splicēciā p̄pterea qz viciō strario
h̄nt ifectaz aialitatē **Ecc̄. xxi. Au-**
diuit luxuriosus et displicēbit ei
proiciet post tergū suū **Quidā**
autē nō curant quia reputāt sim-
plex. iij. **Re. xiiij. Me picisti p̄t?**
tergū tuū. **Quidā autē stemnūt**
p̄t supbiā et fastū scli. i. **Re. xv.**

Proiecasti sermōem domini p̄ciā
et te de? ne sis rex in isrl̄. hic er
go talis habz qui iudicet eum nō
q̄dem vt iudex sentēciā dictādo.
sicut aduersari? accusacōez cō
tra eum p̄ponendo et p̄bando (ser
mo em̄ quē locutus sū) In q̄ oī
bus doctrinā fidē et vite ostendi
(ille iudicabit eū) nō nūc in pri
mo aduentu s̄ (in nouissio die)
vel vite sue q̄n iudiciū fiet de ani
ma vel in nouissimo die mundi
q̄n iudiciū fiet de mūdo. Daniel
vij. libri apti sunt. Apoc̄. xx. Ju
dicati sunt mortui pusilli et mag
ni ex hīs que scripta erāt i libro
Zach̄. v. Ecce volumē volans et
ōnis sur sic ibi scriptuz est iudi
cabit. Qui? autē ostendit causam
cū dicit. (qz ego ex meipso) p̄ua
tus a p̄re (n̄ locutus sū) Jo. vij.
Mea doctrina nō est mea s̄ eius
q̄ misit me p̄ris. ideo Math̄. x. et
de alijs q̄ suam p̄ponūt doctrinā
dic. Nō vos estis q̄ loq̄mini sed
spūs p̄ris v̄stri qui loq̄tur in vo
bis (s̄ qui misit me p̄r) Ioh̄. xij
n̄. pater in me manēs ipse facit
opa Lu. xij. et Marc̄. xij. Spūs
sanctus est qui loquitur in vobis
(Ipse michi mādātū dedit qd
dicam et qd loquar.) quid dicaz
in meipso i corde sermōez formā
do et quid loquar ad alios s̄mo
nē p̄ponēdo. ps̄. Audiā qd loq̄t
in me dñs deus (Et scio) p̄ nataz
a p̄re sciēciam qz ego ipse sū ge

ritus a sapiēcia ingemita. vñ per
indiuisā ab eo sciēciā (scio quia
mandatū eius) qd michi veniē
ti in mūdū inuixit (est vita eter
na) hoc est causa vite eterne i re
temptis Eze. xx. dedi eis manda
ta mea q̄ faciens homo viuet i eis
vñ Ezech̄. xvij. de seruāte man
data dicit. vita viuet et nō mori
etur. Math̄. xix. Si vis ad vitā
igredi serua mādātā. ps̄. Quis
est homo qui vult vitam: dili
git dies videre bonos. (Que er
go ego loquor) Conclusio ē ex o
mibus p̄dictis: q̄ ergo loquor: do
cēs in mūdo (sic dixit michi p̄r)
q̄ sū verbū eius (sic loquor) De
breoz p̄. Nouissie dieb? hīs lo
cutus ē nobis i filio. Ca. xij.

Hic die festum pasche
sciens ihesus) Dic inc̄
pit ps̄ de p̄paracōne ad
sāctificacōne passionis et sāguis
dn̄i ex instructōe sacramētōrū et
qz sac̄mēta hec mittūtur disci
pulis ideo hic instruit discipulos
ad h̄mōi p̄paracōne Cū in prece
denti capitulo instruxerit cōiter
et discipulos et alios tā gentiles
q̄ iudeos. Diuidit autē istud ca
pitulū penes ea que facta sūt i ce
na q̄n xp̄s dedit corp? suum. Et
hec sūt duo memoriāda facta scz
humilitatis in locōe pedum et ca
ritatis in exhibicōe corp̄is sui et
sanguinis. p̄mo ergo agit de in
structione hūilitatis. secundo de